

2025
JAN-MAR

Sabbat Bijbel Lessen

DEEL EEN

Het Evangelie volgens Johannes

De geliefde discipel introduceert Jezus Christus, de eeuwige Zoon van God en goddelijk tegengif voor de zonde van de hele wereld.

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Het Evangelie volgens Johannes	5
Het Lam van God	10
De bruiloft te Kana	15
Jezus in de tempel.....	20
Jezus en Nicodémus	26
De beweging van de Heilige Geest.....	31
Jezus en Johannes de Doper	36
Jezus en de Samaritaanse vrouw.....	41
De geboorte van een Zendeling.....	47
Jezus en de zoon van de hoveling.....	52
Jezus en de verlamde van Bethesda.....	57
Het Gezag van de Zoon	62
Jezus voedt de schare	67

Deze uitgave wordt gerealiseerd door gaven van leden en door vrijwillige bijdragen, waarvoor wij bijzonder dankbaar zijn.

Uitgegeven door de
Generale Conferentie van
de Seventh Day Adventist
Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bank:
NL27 INGB 0004294694
BIC nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

De Sabbat Bijbellessen, een dagelijks studieprogramma, zijn alle op de Bijbel en de Geest der profetie gebaseerd zonder toevoegingen. De citaten zijn zo kort mogelijk om beknopte, exacte gedachten weer te geven. Tussen haakjes staan enige woorden om in te staan voor een duidelijk, passend verband en een goede leesbaarheid. Verdere studie van de bronmaterialen wordt sterk aanbevolen.

Illustraties: Goodsalt op de voorpagina, Map Resources op pagina 4, 46, 72.

Voorwoord

Dit jaar bestuderen we vier kwartalen Het Evangelie volgens Johannes. Uit bescheidenheid identificeert de auteur van het vierde evangelie zichzelf niet, en verwijst hij ook niet naar zichzelf als één van de twee discipelen die Jezus als eersten volgden (Johannes 1:37). In plaats daarvan zinspeelt hij op “een andere discipel”, “die discipel”, “de discipel ... die hij liefhad”, “de discipel die Jezus liefhad” en “de discipel die van deze dingen getuigt “ (Johannes 18:15; 19:26; 21:20, 23–24). Het feit, dat andere prominente discipelen bij naam worden genoemd, terwijl de naam van Johannes wordt weggelaten, lijkt erop te wijzen, dat hij de auteur van dat evangelie moet zijn geweest.

Volgens de Geest der Profetie was de auteur van het vierde evangelie Johannes, “de discipel die Jezus liefhad”. Hij was één van de drie discipelen, die getuigen waren van Christus’ verheerlijking op de berg der gedaanteverandering en Zijn doodsstrijd in de tuin vlak voor Zijn arrestatie. Zijn leven is een uitstekend voorbeeld van hoe de kracht van God een “zoon des donders” volledig kan veranderen in een man met een liefdevolle instelling en diep geestelijk inzicht.

“Johannes klemde zich vast aan Christus, zoals de wijnrank zich klemt aan de statige pilaar. Ter wille van zijn Meester trotseerde hij de gevaren van de rechtzaal, en toefde hij bij het kruis. En bij de tijding van de opstanding van Christus haastte hij zich naar het graf, terwijl hij in zijn ijver zelfs de ongeduldige Petrus voorbijliep.

De diepe liefde en onzelfzuchtige toewijding, die zich manifesteerde in het leven en het karakter van Johannes, bezitten lessen van onschatbare waarde voor de christelijke kerk. Van nature bezat Johannes niet de beminnelijkheid van karakter, die hij later openbaarde. Zijn karakter vertoonde enstige gebreken. Hij was niet alleen trots, zelfverzekerd en ambitieus, maar ongeduldig en waakgierig, wanneer hij beledigd werd. Hij en zijn broer kregen de bijnaam ‘zonen des donders’. Een slecht humeur, een verlangen naar wraak, en een geest van kritiek waren eigenschappen van de geliefde discipel. Maar onder dit alles ontdekte de goddelijke Leraar de ijverige, oprechte, liefdevolle geest. Jezus bestrafte zijn zelfzucht, stelde zijn ambities teleur, beproefde zijn geloof. Maar Hij toonde hem ook datgene, waarnaar zijn ziel verlangde, de schoonheid van heiligheid, de veranderende macht der liefde.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 392.

Alle oude autoriteiten zeggen, dat het evangelie van Johannes is geschreven te Efeze rond het jaar 90 of eerder. De discipel was in een ketel met kokende olie gestopt en was op wonderbaarlijke wijze aan de dood ontsnapt, en werd daarna verbannen naar het eiland Patmos (Openbaring 1:9). Daar schreef hij de Openbaring. De troonsbestijging van Nerva (96 n. Chr.) maakte het voor hem mogelijk om terug te keren naar Efeze, waar hij naar men gelooft tot aan zijn dood bleef wonen tijdens de regering van Trajan (98–117).

Moge de Geest van Christus onze studies dit kwartaal leiden en onze harten raken als reactie op Zijn liefde!

–De Sabbatschoolafdeling van de Generale Conferentie

Eerste Sabbatgaven voor een Multifunctioneel Centrum voor Gezondheid en Onderwijs in Paraguay

De Republiek Paraguay is een geheel door land omgeven land in Zuid-Amerika, waar het grenst aan Argentinië, Bolivia en Brazilië. De bevolking bestaat uit ongeveer 6,1 miljoen inwoners, waarvan 96,1% het christendom aanhangt (88,3% het katholicisme en 7,8% andere christelijke geloven); 2,6% belijdt geen religie en de rest heeft een andere religie of heeft dit niet gespecificeerd. De nationale economie is voornamelijk gebaseerd op landbouw, met name sojabonen, en de afgelopen 50 jaar heeft Paraguay ook een enorme hydro-elektrische energie-industrie ontwikkeld.

De eerste leden van de SDA Reform Movement kwamen hier in de jaren 1940 aan vanuit Hongarije en het werk breidde zich verder uit in de jaren 1950 door het colportagewerk en later in de jaren 1970 door medisch zendingswerk. We hebben momenteel een geweldige groep trouwe leden in de belangrijkste steden.

Jarenlang hadden we een natuurgezondheidscentrum in de hoofdstad Asunción, waardoor we het evangelie met veel zielen konden delen en de levensstijl van Gods overblijvend volk konden onderwijzen. Met de hulp van God en ons interdisciplinaire team van professionals hopen we de kliniek nieuw leven in te blazen, maar nu om het te laten functioneren als een trefpunt in de stad, met een uitbreiding op het platteland om het goddelijke mandaat te vervullen: “Vertrek uit de steden. Vestig uw sanatoria, uw scholen en kantoren weg van de bevolkingscentra.” –Selected Messages, bk. 2, blz. 357.

Met deze visie in gedachten, hebben we een stuk land verworven in een indrukwekkend landelijk gebied in het departement Paraguari, ongeveer 66 km. van de hoofdstad. We hebben al een heiligdom en iemand op het terrein, maar dit is nog maar het begin. Het doel is om een multifunctioneel centrum op te zetten met een basisgezondheidscentrum, gemeenteschool, kapel en een faciliteit voor de ontwikkeling van zelfvoorzienende gezondheidsvoedingsbedrijven.

Wij doen een beroep op de vrijgevigheid van onze wereldwijde broeders en zusters om ons te helpen dit doel te verwezenlijken. Uw medewerking zal een nieuwe impuls geven aan de laatste fase, die nodig is om het project te voltooien. Wij rusten in de kracht en wonderbaarlijke genade van God en zijn er zeker van, dat de Heer de inspanningen van onze gemeenschap over de hele wereld zal zegenen om evangelisatie in dit deel van Zijn wijngaard te versterken en uit te breiden.

–Uw broeders en zusters van het Paraguayaanse Veld

Het Evangelie volgens Johannes

Tekst om te onthouden: “En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond, (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid” (Johannes 1:14).

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 19–25, 83–87.

“Van alle eeuwigheid af was Christus verenigd met de Vader, en toen Hij de menselijke natuur aannam, was Hij nog steeds één met God.” –*Selected Messages, bk 1*, blz. 228.

1. JEZUS, ÉÉN MET DE VADER

Zondag

29 december

A. Wat zegt Gods Woord over Jezus vóór Zijn incarnatie? Johannes 1:1–2.

“Van de dagen der eeuwigheid was de Heere Jezus Christus één met de Vader; Hij was ‘het beeld Gods’, het beeld van Zijn grootheid en majesteit, ‘de afstraling Zijner heerlijkheid’. Om deze heerlijkheid ten toon te spreiden kwam Hij naar onze aarde. Hij kwam naar deze door de zonde verduisterde aarde om het licht van Gods liefde te openbaren, om ‘God met ons’ te zijn.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 9.

“Christus, het Woord, was de Eniggeborene van God, en was één met de eeuwige Vader, één in natuur, in karakter, in doel, het enige Wezen dat inzage had in alle raadsbesluiten en bedoelingen van God.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 9.

B. Hoe werd Jezus door de Vader en de engelen beschouwd? Psalm 45:7; Jesaja 9:6; Hebreëen 1:3, 6–8.

“Engelen zijn Gods dienaars, stralend van het licht dat komt van Zijn aanschijn, en altijd gereed op snelle vleugelen om Zijn wil te volvoeren. Maar de Zoon, de Gezalfd van God, de ‘afdruk van Zijn wezen’, ‘de afstraling van Zijn heerlijkheid’, ‘die alle dingen draagt door het woord Zijner kracht’, staat boven hen allen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 10.

2. HET SCHEPPINGSPROCES**A. Wie heeft alle dingen geschapen? Johannes 1:3, 10; Kolossensen 1: 15–17; Hebreëën 1:2.**

“Het was Christus, Die de hemelen uitspande en de grondvesten der aarde legde. Hij was het, Die de werelden in de ruimte ophing en de bloemen van het veld formeerde. ‘Die de beregen vastzet door Uw kracht’, ‘Wiens de zee is, daar Hij ze heeft gemaakt’ (Psalm 65:7; 95:5). Hij heeft de aarde vervuld met schoonheid en de lucht met gezang. En op alle dingen op de aarde, in de lucht en aan het uitspansel schreef Hij de boodschap van de liefde Zijns Vaders.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 9–10.

B. Beschrijf de manier, waarop de werelden en het universum werden geschapen. Psalm 33:6, 9; 104:1–6.

“God sprak, en Zijn woorden schiepen Zijn werken in de wereld der natuur. Gods schepping is slechts een reservoir van middelen, beschikbaar voor Hem om onmiddellijk naar Zijn welbehagen te gebruiken.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 2.

“Toen de aarde uit de hand van haar Maker te voorschijn kwam, was ze buitengewoon mooi. Haar oppervlakte was bedekt met bergen, heuvels en vlakten, onderbroken door majestueuze rivieren en bekoorlijke meren; maar de heuvels en bergen waren niet ruw en kaal, met schrikwekkende diepten en angstaanjagende kloven, zoals dat nu het geval is; de scherpe, ruwe rotsen lagen begraven onder de vruchtbare grond, die overal een prachtig groen tapijt te voorschijn bracht. Er waren geen stinkende moerassen of kale woestijnen. Bekoorlijke struiken en prachtige bloemen begroetten het gezicht, waarheen men de blik ook wendde. De hoogten waren bedekt met bomen, indrukwekkender dan men ze heden ziet. De lucht, niet verontreinigd door schadelijke ziektekiemen, was helder en gezond. Heel het landschap overtrof in schoonheid de fraaiste paleistuin. De engelenscharen zagen met verrukking op dit schouwspel, en verheugden zich over de wonderbare werken van God.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 19.

“De Bijbel weet niets van lange tijdperken, waarin de aarde zich geleidelijk ontwikkelde. Van elke opeenvolgende scheppingsdag zegt Gods Woord, dat deze bestond uit een avond en een morgen, evenals alle daarop volgende dagen. Aan het einde van elke dag wordt meegedeeld, wat de Schepper tot stand gebracht had.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 83–84.

3. HET LICHT VAN HET UNIVERSUM

A. Wie is de Auteur van alle leven en licht, en hoe komt dit ons ten goede? Johannes 1:4-9; Handelingen 17:28.

“Hij (Christus) was het, Die gesproken had door ieder, die in de loop der eeuwen Gods Woord aan de mens had verklaard. Al de uitmuntende eigenschappen van de grootste en edelste mensen op aarde waren een beeld van Hem.” –*Karaktervorming*, blz. 73.

“Christus, het ‘Licht, dat ieder mens verlicht, was komende in de wereld’ (Johannes 1:9). Gelijk ieder menselijk wezen leven heeft door Christus, zo ontvangt ook iedere ziel door Hem enige stralen van goddelijk licht.” –*Karaktervorming*, blz. 28–29.

“Maar de kracht Gods wordt nog steeds uitgeoefend om hetgeen Hij geschapen heeft in stand te houden. Het is niet, omdat het mechanisme, dat eenmaal in beweging gebracht, uit eigen inherente kracht blijft voortgaan, dat de pols slaat en de ademhaling geregeld gaat. Elke ademhaling, elke kloep van het hart, is een bewijs van de zorg van Hem, in Wie wij leven en ons bewegen en zijn. Van het kleinste insect af tot de mens, is elk levend schepsel dagelijks aangewezen op Zijn voorzienigheid...

De grote kracht, die door heel de natuur werkt en alle dingen in stand houdt, is niet, zoals sommige mannen der wetenschap beweren, een alles doordringend beginsel, een aandrijvende energie. God is een geest; nochtans is Hij een persoonlijk wezen, want de mens werd gemaakt naar Zijn beeld. Als een persoonlijk wezen heeft God Zich geopenbaard in Zijn Zoon Jezus.” –*Karaktervorming*, blz. 130–131, 132.

B. Wat zegt Jezus over Zichzelf? Johannes 9:5; 8:12; 3:19; 12:46.

“Met de woorden: ‘Ik ben het Licht der wereld’, verklaarde Jezus, dat Hij de Messias was. De bejaarde Simeon ... had over Hem gesproken als van ‘een licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor Uw volk Israël’ (Lukas 2:32). Met deze woorden maakte hij op Hem een profetie van toepassing, die welbekend was voor geheel Israël. Door de profeet Jesaja had de Heilige Geest verklaard: ‘Het is te gering, dat Gij Mij tot een knecht zoudt zijn om de stammen van Jakob weder op te richten en de bewaarden van Israël terug te brengen; Ik stel U tot een licht der volken, opdat Mijn heil reike tot het einde der aarde’ (Jesaja 49:6). Men nam algemeen aan, dat deze profetie van de Messias sprak, en toen Jezus zei: ‘Ik ben het Licht der wereld’, moesten de mensen wel inzien, dat Hij er aanspraak op maakte, de Beloofde te zijn.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 404.

4. GOD MET ONS

A. Wat profeteerde Jesaja over de naam van Christus? Jesaja 7:14. Wanneer werd deze profetie vervuld? Matthéüs 1:22–23.

“Aangezien Jezus kwam om onder ons te wonen, weten we, dat God van onze beproevingen op de hoogte is en dat Hij meelijdt, wanneer wij verdriet hebben. Iedere zoon en dochter van Adam mag daaruit opmaken, dat onze Schepper de vriend van zondaars is. Want in iedere leerstelling van genade, iedere belofte van vreugde, iedere liefdedaad, iedere goddelijke aantrekkingskracht, die naar voren komt in het leven van de Heiland op aarde, zien we ‘God met ons’.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 13.

B. Wat deed Jezus om ons te bereiken in onze gevallen staat? Johannes 1:14; Filippensen 2:5–8; Hebreëen 2:14–18.

“Christus heeft onze natuur op Zich genomen om onder ons te wonen, zodat wij bekend zouden worden met Zijn goddelijk karakter en leven. Goddelijkheid was bekleed met menselijkheid; de onzichtbare heerlijkheid in de zichtbare menselijke gestalte. Door bekende dingen kon de mens het onbekende leren kennen. Hemelse dingen werden door aardse geopenbaard. God werd geopenbaard in de gedaante van de mens.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 9.

“De Zoon van God werd bij elke stap door de machten der duisternis aangevallen. Na Zijn doop werd Hij door de Geest naar de woestijn gedreven en werd daar veertig dagen verzocht... Als Hij niet de menselijke natuur had gehad, zou Hij niet ons voorbeeld kunnen zijn. Als Hij geen deel had aan onze natuur, had Hij niet evenals de mens verzocht kunnen worden. Als Hij niet had kunnen toegeven aan verleiding, zou Hij niet onze Helper kunnen zijn. Het was een ernstige werkelijkheid, dat Christus gekomen is om de strijd als mens te strijden ten behoeve van de mens. Zijn verzoeking en overwinning zeggen ons, dat de mensheid het Voorbeeld moet navolgen; de mens moet deelgenoot worden van de goddelijke natuur.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 308–309.

“Zijn heerlijkheid verhuld te houden als het kind van een gevallen mensdom, was de strengst mogelijke discipline, waaraan de Vorst des levens Zich kon onderwerpen. Op deze wijze mat Hij Zijn kracht met die van Satan. Hij, die uit de hemel was verdreven, streed wanhopig om de heerschappij over Hem, op Wie hij in de hemel afgunstig was geweest. Welk een strijd was dit! Er bestaan geen woorden om dit te beschrijven. Maar in de nabije toekomst zal het duidelijk worden voor hen, die overwonnen hebben door het bloed van het Lam en het woord van hun getuigenis.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 308.

5. HET DOEL VAN DE INCARNATIE

A. Wat kwam Jezus doen voor de mensheid? Johannes 3:16–17; 1:12; Lukas 19:10.

“Christus werd behandeld, zoals wij verdienen, opdat wij behandeld zouden worden, zoals Hij verdient. Hij werd veroordeeld om onze zonden, waaraan Hij geen deel had, opdat wij zouden worden gerechtvaardigd door Zijn gerechtigheid, waaraan wij geen deel hadden. Hij onderging de dood, die ons toekwam, opdat wij het leven mogen ontvangen, dat Hem toebehoorde. ‘Door Zijn striemen is ons genezing geworden’.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 14.

B. Hoe worden wij vernieuwd / hersteld door het offer van Christus? Galaten 4:5–7; Hebreëën 2:10.

“Christus bracht een volledig en volmaakt offer, een offer dat voldoende was om iedere zoon en dochter van Adam te redden, die berouw zal tonen jegens God voor het overtreden van Zijn wet, en geloof tonen in onze Heer Jezus Christus... Christus is de Kapitein van onze redding, en door Zijn eigen lijden en offer heeft Hij een voorbeeld gegeven aan al Zijn volgelingen, dat waakzaamheid en gebed, en volhardende inspanning noodzakelijk waren van hun kant, als zij op de juiste manier de liefde zouden vertegenwoordigen, die in Zijn boezem woonde voor het gevallen geslacht.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 664.

“God heeft Zijn gehoorzame kinderen lief. Hij heeft een koninkrijk bereid, niet voor ontrouwe onderdanen, maar voor Zijn kinderen, die Hij getoetst en beproefd heeft in een door zonden geschonden en verdorven wereld. Als gehoorzame kinderen hebben wij het voorrecht van een relatie met God. ‘Indien kinderen,’ zegt Hij, ‘dan ook erfgenamen’ van een onverderfelijke erfenis... Christus en Zijn volk zijn één.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 473.

TERUGBLIK

1. Welke natuur heeft Jezus bezeten sinds de eeuwigheid?
2. Wie heeft de hemelen uitgespreid en de fundamenten van de aarde gelegd?
3. Van wie is al het ware licht afkomstig?
4. Hoe wordt Jezus genoemd in Jesaja 7:14?
5. Wat werd Jezus, toen Hij onze menselijke natuur aannam?

Het Lam van God

Tekst om te onthouden: “Toen deze geëist werd, toen werd Hij verdrukt, doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap dat stom is voor het aangezicht van zijn scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open” (Jesaja 53:7).

Aanvullende studie: –*De Wens der Eeuwen*, blz. 101–111.

“Laat de berouwvolle zondaar zijn ogen richten op ‘het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt’.” –*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 107.

1. HET GETUIGENIS VAN JOHANNES DE DOPER

Zondag

5 januari

A. Wat verklaarde Johannes de Doper over Jezus? Johannes 1:15–18.

B. Hoe identificeerde Johannes zichzelf tegenover de geestelijke leiders? Johannes 1:19–23. Welke profetie vervulde hij, en hoe moeten we ons ertoe verhouden? Jesaja 40:3–5.

“In elke fase van de geschiedenis van deze aarde heeft God Zijn agentschappen gehad om Zijn werk voort te zetten, dat op Zijn aangewezen manier gedaan moet worden. Johannes de Doper had een speciaal werk, waarvoor hij geboren was en waartoe hij was aangesteld, het werk van het voorbereiden van de weg van de Heer...

(Zijn bediening in de wildernis) was een zeer opvallende, letterlijke vervulling van de profetie.” –*The Southern Watchman*, 21 maart 1905.

“De Heer gaf hem (Johannes de Doper) zijn boodschap. Ging hij naar de priesters en leiders en vroeg of hij deze boodschap mocht verkondigen? Neen, God hield hem bij hen weg, zodat hij niet beïnvloed zou worden door hun geest en leer. Hij was de stem van iemand, roepende in de woestijn, (zie Jesaja 40:3–5). *Dit is precies de boodschap, die aan ons volk gegeven moet worden; we zijn bijna aan het einde der tijden, en de boodschap is: Maak de weg van de Koning vrij; verzamel de stenen; hef een standaard op voor het volk. Het volk moet wakker worden. Het is nu niet de tijd om vrede en veiligheid te roepen.*” –*Selected Messages*, bk. 1, blz. 410.

2. EEN ROEPING VAN OFFEREN

- A. Toen Jezus bij Johannes kwam om gedoopt te worden, hoe identificeerde Johannes Hem en getuigde van Zijn roeping aan het publiek? Johannes 1:29, 34. Welke profetie werd hierdoor vervuld? Jesaja 53:4–7.**
-

“Christus was evenzeer de Verlosser van de mens in het begin van de geschiedenis van deze wereld als Hij dat nu nog is. Eer Hij Zijn goddelijkheid bekleedde met menselijkheid en naar onze wereld kwam, werd het evangelie gepredikt door Adam, Seth, Henoch, Methusalah en Noach. Abraham in Kanaän en Lot in Sodom brachten de boodschap. Van geslacht tot geslacht spraken trouwe boodschappers over Hem, die komen zou. De diensten van het Joodse bestel waren door Christus Zelf ingesteld. Hij was het fundament van hun offerstelsel, de werkelijkheid van heel hun godsdienst. Het bloed, dat vergoten werd als offeranden werden gebracht, wees naar het offer van het Lam van God. In Hem gingen alle zinnebeeldige offeranden in vervulling.” –*Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 72–73.*

- B. Hoe stelde Johannes Jezus voor aan zijn discipelen? Johannes 1:35–36. Welk effect hadden zijn woorden op hen, en wat gebeurde er vervolgens in zijn eigen leven? Johannes 1:37.**
-

“De volgende dag (na Christus’ doop), zag Johannes Jezus weer onder de schare, terwijl twee van zijn discipelen bij hem stonden. Weer lichtte het gelaat van de profeet op met de heerlijkheid van de Ongeziene, terwijl hij uitriep: ‘Zie het Lam Gods’ De woorden brachten de harten van de discipelen in vervoering. Ze begrepen ze niet volkomen. Wat betekende de naam, die Johannes Hem gegeven had: ‘het Lam Gods’? Johannes zelf had dat niet uitgelegd. Zij verlieten Johannes en gingen Jezus zoeken.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 106.*

“Johannes deelde zijn discipelen mede, dat Jezus de beloofde Messias, de Heiland van de wereld, was. Toen hij aan het einde van zijn werk kwam, leerde hij zijn discipelen om naar Jezus op te zien, en Hem te volgen als de Grote Leraar. Het leven van Johannes was treurig en vol zelfverloochening. Hij kondigde de eerste komst van Christus aan, maar het werd hem niet vergund om getuige zijn van Zijn wondertekenen, en zich te verheugen over de kracht, die Hij openbaarde. Johannes wist, dat hij moest sterven, wanneer Jezus als leraar zou optreden. Zijn stem werd zelden gehoord, behalve in de woestijn. Zijn leven was eenzaam. Hij bleef niet in het gezin van zijn vader om zich in hun gezelschap te verheugen maar verliet hen om zijn zending te vervullen.” –*Eerste Geschriften, blz. 178–179.*

3. JEZUS' EERSTE DISCIPELEN

- A. Wie waren enigen van Jezus' eerste discipelen? Matthéüs 4:18, 21. Welke interesse in Christus toonden zij en hoe lang duurde hun eerste ontmoeting met Hem? Johannes 1:38–39.**

“Een van hen (die Jezus volgden) was Andreas, de broer van Simon; de ander was Johannes, de schrijver van het evangelie. Dit waren de eerste discipelen van Christus. Gedreven door een onweerstaanbare drang volgden ze Jezus, vol verlangen om met Hem te spreken, maar toch onder de indruk en zwijgend, verloren in de overweldigende betekenis van de gedachte: ‘Is deze de Messias?’

Jezus wist, dat de discipelen Hem volgden. Zij waren de eerste vruchten van Zijn dienstwerk, en er was vreugde in het hart van de goddelijke Leraar, daar deze zielen gehoor gaven aan Zijn genade. Toch wendde Hij Zich om en vroeg hun slechts: ‘Wat zoekt gij?’ Hij zou hen vrijlaten om terug te keren óf hun verlangen uit te spreken.

Zij waren zich slechts bewust van één bedoeling. Eén persoonlijkheid vervulde hun gedachten. Zij riepen uit: ‘Rabbi, ... waar houdt Gij verblijf?’ In een kort gesprek aan de kant van de weg konden ze niet datgene ontvangen, waarnaar ze verlangden. Zij verlangden alleen te zijn met Jezus, aan Zijn voeten te zitten en Zijn woorden te horen...

Als Johannes en Andreas de ongelovige geest van de priesters en oversten bezeten hadden, zouden ze niet als leerlingen aan de voeten van Jezus gevonden zijn. Ze zouden dan tot Hem gekomen zijn als critici, om te oordelen over Zijn woorden. Velen sluiten op die wijze de deur voor de meest kostbare gelegenheden. Maar dat deden deze discipelen niet. Zij hadden gehoor gegeven aan de oproep van de Heilige Geest, die klonk in de prediking van Johannes de Doper. Nu herkenden ze de stem van de hemelse Leraar. Voor hen waren de woorden van Jezus vol frisheid en waarheid en schoonheid. Er werd een goddelijke licht geworpen op datgene, wat de Schriften van het Oude Testament leerden. De veelzijdige onderwerpen der waarheid stonden in een nieuw licht.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 106–107.*

- B. Wat deden de eerste discipelen kort, nadat ze Jezus hadden ontmoet? Johannes 1:41–42.**

“Andreas trachtte de vreugde, die zijn hart vervulde, aan anderen mede te delen. Hij ging zijn broer Simon opzoeken en riep uit: ‘Wij hebben gevonden de Messias’. Simon wachtte niet op een tweede uitnodiging. Ook hij had de prediking van Johannes de Doper gehoord en hij haastte zich naar de Heiland.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 107.*

4. VOOROORDELEN DOORBREKEN

A. Beschrijf wat er gebeurde, toen Jezus de volgende discipel uitnodigde om Hem te volgen. Johannes 1: 43–45.

“Filippus gehoorzaamde het bevel, en terstond werd hij ook een werker voor Christus. Filippus vond Nathanaël.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 107.

B. Wat kunnen we leren van de manier, waarop Christus Nathanaëls aarzeling kon overwinnen? Johannes 1:46–49.

“Toen Nathanaël Jezus aanzag, was hij teleurgesteld. Zou deze man, die de kenmerken van harde arbeid en armoede droeg, de Messias kunnen zijn? Toch kon Nathanaël niet ertoe komen Jezus te verwerpen, want de boodschap van Johannes had overtuiging in zijn hart gebracht.

Op het ogenblik, dat Filippus hem riep, had Nathanaël zich teruggetrokken in een rustige plaats om na te denken over de aankondiging van Johannes en de profetieën betreffende de Messias. Hij bad dat, als degene die door Johannes werd aangewezen, de Verlosser was, het hem bekendgemaakt zou mogen worden, en de Heilige Geest rustte op hem met de verzekering, dat God Zijn volk bezocht had en een hoorn des heils voor hen had opgericht...

‘Jezus antwoordde en zeide tot hem: Eer Filippus u riep, zag Ik u onder de vijgenboom’.

Dat was genoeg. De goddelijke Geest, Die getuigd had tot Nathanaël tijdens zijn afzonderlijk gebed onder de vijgenboom, sprak nu tot hem door de woorden van Jezus. Hoewel hij twijfelde en enigszins toegaf aan zijn vooroordeel, was Nathanaël tot Christus gekomen met een oprecht verlangen naar de waarheid, en nu werd zijn verlangen bevredigd. Zijn geloof werd sterker dan dat van de persoon, die hem tot Jezus had gebracht. Hij antwoordde en zei: ‘Rabbi, Gij zijt de Zoon van God; Gij zijt de Koning van Israël’.

Wanneer Nathanaël vertrouwd had op de rabbi’s om hem te leiden, zou hij Jezus nooit hebben gevonden. Door zelf te zien en te oordelen werd hij een discipel. Zo is het ook nu in het geval van velen, die door vooroordeel van het goede worden weerhouden. Wat zou het resultaat anders zijn, wanneer ze zouden ‘komen en zien’!

Vertrouwende op de leiding van menselijk gezag, zal niemand komen tot een reddende kennis der waarheid. Evenals Nathanaël moeten we zelf Gods Woord bestuderen, en bidden om de verlichting door de Heilige Geest. Hij, die Nathanaël onder de vijgenboom zag, zal ons ook zien in ons afgezonderd bidvertrek. Engelen uit de wereld des lichts zijn dicht bij hen, die in alle nederigheid om goddelijke leiding smeken.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 108–109.

5. EEN OPEN HEMEL

A. Wat beloofde Christus aan Nathanaël, en waarom? Johannes 1:50–51.

“(Zie Johannes 1:50–51). Hier zegt Christus eigenlijk: Op de oever van de Jordaan werden de hemelen geopend, en is de Geest van God als een duif nedergedaald op Mij. Dat was slechts een teken van het feit, dat Ik de Zoon van God ben. Indien gijlieden gelooft, dat het zo is, zal uw geloof versterkt worden. Gij zult de hemelen geopend zien om nooit meer gesloten te worden. Ik heb ze voor u geopend. De engelen van God stijgen op en brengen de gebeden van degenen, die in nood zijn en in droefheid, tot de Vader daarboven, en wanneer ze weer nederdalen, brengen ze zegen, hoop, moed, hulp en leven aan de mensenkinderen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 110–111.

B. Wat gebeurt er, als we Christus aannemen? Johannes 4:14; Openbaring 22:17.

“Wanneer iemand de waarheid heeft aangenomen in de liefde der waarheid, zal hij dit openbaar maken door de overredingskracht van zijn optreden en de klank van zijn stem. Hij maakt bekend dat, wat hij zelf heeft gehoord, gezien en getast van het woord des levens, opdat anderen gemeenschap met hem kunnen hebben door de kennis van Christus. Zijn getuigenis, dat komt van lippen, die zijn aangeraakt met een levende kool van het altaar, is waarheid voor het hart, dat daarvoor openstaat, en werkt heiligmaking van zijn karakter...

God zou Zijn doel, het redden van zondaars, ook hebben kunnen bereiken zonder onze hulp; maar opdat wij een karakter kunnen ontwikkelen, dat gelijk is aan dat van Christus, moeten we in Zijn werk delen. Om Zijn vreugde te kunnen binnengaan, de vreugde van het zien hoe zielen gered zijn door Zijn offer, moeten we deelhebben aan Zijn arbeid voor hun verlossing.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 110.

TERUGBLIK

1. Waarom werd Johannes de Doper naar de woestijn geroepen?
2. Hoe moeten wij de leefstijl van Johannes de Doper op onze eigen leefstijl toepassen?
3. Wat kunnen we leren van Johannes en Andreas, toen zij Jezus ontmoetten?
4. Hoe kunnen wij geïnspireerd worden door de vroege verklaring van Nathanaël?
5. Wat toont, of mijn geloof in Christus wel of niet oprecht is?

De bruiloft te Kana

Tekst om te onthouden: “Zo wat Hij u zal zeggen, doet dat” (Johannes 2:5, laatste deel).

Aanvullende studie: –*De Wens der Eeuwen*, blz. 112–120;
–*Boodschap aan Jonge Mensen*, blz. 381–395.

“Jezus begon het hervormingswerk door een groot medeleven met de mensen te tonen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 117.

1. HET BEGIN VAN CHRISTUS' DIENSTWERK

Zondag

12 januari

A. Waar begon Jezus Zijn dienstwerk op aarde? Johannes 2:1–2.

“Jezus begon Zijn dienstwerk niet met een grote daad voor het Sanhedrin in Jeruzalem. Tijdens een familiebijeenkomst in een klein dorp in Galilea werd Zijn kracht aangewend om de vreugde van een bruiloft te vermeerderen. Op deze wijze toonde Hij Zijn medevoelen met de mensen, en Zijn wens om bij te dragen tot hun geluk. In de woestijn der verzoeking had Hijzelf de beker der smart gedronken. Hij ging nu uit om de mensen de beker van de zegen te geven, om door Zijn zegenwens de verhoudingen in het leven van de mens te heiligen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 112.

B. Wat gebeurde er lang voor het einde van het bruiloftsfeest? Johannes 2:3.

“Ze (Maria) verlangde ernaar, dat Hij aan het gezelschap zou bewijzen, dat Hij werkelijk de Geëerde Gods was. Zij hoopte, dat er gelegenheid voor Hem (Jezus) zou zijn om een wonder te doen voor hen.

Het was de gewoonte in die tijd, dat een bruiloftsfeest verscheidene dagen duurde. Bij deze gelegenheid bleek, dat, eer het feest ten einde was, de voorraad wijn op was. Deze ontdekking veroorzaakte veel verwarring en spijt. Het was niet gebruikelijk om op feestelijke gelegenheden het zonder wijn te stellen, en gebrek aan wijn zou wijzen op een gebrek aan gastvrijheid.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 113.

2. CHRISTUS EN ZIJN MOEDER**A. Wat zei de moeder van Christus, en wat was Zijn antwoord? Johannes 2:3–4.**

“(Zie Johannes 2:4). Dit antwoord, kortaf naar het ons toeschijnt, getuigt niet van koelheid of onbeleefdheid. De manier, waarop de Heiland Zijn moeder aansprak, was in overeenstemming met de gewoonten in het Oosten. Deze wijze van aanspreken werd gebruikt tegenover mensen, voor wie men eerbied wilde tonen. Iedere daad in het leven van Christus op aarde was in overeenstemming met het voorschrift, dat Hijzelf gegeven had: ‘Eer uw vader en uw moeder’ (Exodus 20:12). Aan het kruis, bij Zijn laatste daad van tederheid jegens Zijn moeder, sprak Jezus haar weer op dezelfde wijze aan, toen Hij haar toevertrouwde aan de zorgen van Zijn meest geliefde discipel. De liefde, die sprak uit Zijn toon, blik en manieren, zowel op het bruiloftsfeest als aan het kruis, verklaarde Zijn woorden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 113–114.

B. Wat zei de moeder van Christus tegen de dienaren, en hoe zijn deze woorden ook nu op ons van toepassing? Johannes 2:5.

“Zijn (Christus’) volgelingen moeten steeds meer een kracht worden in de verkondiging van de waarheid naarmate ze dichter bij de volmaaktheid van geloof en liefde voor hun broeders en zusters komen. God heeft goddelijke bijstand voorzien voor alle noodgevallen, waar onze menselijke hulpbronnen niet toe in staat zijn. Hij geeft de Heilige Geest om te helpen in elke benarde situatie, om onze hoop en zekerheid te versterken, om onze geest te verlichten en onze harten te zuiveren. Hij bedoelt, dat er voldoende voorzieningen zullen worden geboden voor het uitvoeren van zijn plannen. Ik bid u om raad te zoeken bij God. Zoek Hem met heel uw hart en ‘wat Hij u zal zeggen, doet dat’ (Johannes 2:5).” –*Testimonies for the Church*, vol. 6, blz. 414–415.

C. Wat zei Jezus tegen de dienaar op de bruiloft om te doen? Johannes 2:6–8.

“Naast de deur stonden zes grote stenen watervaten, en Jezus zei tot de bedienden, dat ze die moesten vullen. Dit werd gedaan. Aangezien men de wijn onmiddellijk nodig had, beval Hij: ‘Schept nu, en brengt het aan de leider van het feest’. In plaats van water, waarmee de vaten gevuld waren, stroomde er nu wijn uit.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 115.

3. DE WIJN VAN CHRISTUS

A. Hoe reageerde de leider van het feest, toen de wijn werd geserveerd? Johannes 2:9–10.

“Noch de leider van het feest, noch de gasten hadden gemerkt, dat de wijn op was. Toen hij proefde, wat de bedienden hem brachten, vond de leider dit beter dan alles wat hij ooit tevoren gedronken had, en geheel verschillend van datgene wat aan het begin van het feest geschonken was.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 115.

B. Wat voor soort wijn had Christus verschaft? Jesaja 65:8.

“De wijn, die Christus schonk voor het feest, en de wijn, die Hij aan Zijn discipelen gaf als een symbool van Zijn eigen bloed, was zuiver druivensap. Hiervan spreekt de profeet Jesaja, wanneer hij spreekt van nieuwe wijn ‘in een druiventros’, en zegt: ‘Verderf hem niet; want er ligt een zegen in’ (Jesaja 65:8) ...

De ongegiste wijn, die Hij verschaftte aan de bruiloftsgasten, was een gezonde, verfrissende drank. De uitwerking daarvan bracht de smaak in harmonie met een gezonde eetlust.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 116, 117.

C. Wat zegt de Schrift over gefermenteerde wijn? Spreuken 20:1; 23:29–35.

“Het was Christus, Die in het Oude Testament Israël de waarschuwing gaf: ‘De wijn is een spotter, de drank een luidruchtige, ieder, die zich daaraan overgeeft, is onwijs’ (Spreuken 20:1). En Hijzelf gaf de mensen niet een dergelijke drank. Satan verleidt de mensen om te zwelgen in datgene wat het verstand benevelt en de geestelijke opvattingen afstompt, maar Christus leert ons de lagere natuur te overwinnen. Zijn gehele leven was een voorbeeld van zelfverloochening. Om de macht van de eetlust te breken, doorstond Hij om onzentwille de zwaarste beproeving, die een mens kan krijgen. Het was Christus, Die aanwijzingen gaf, dat Johannes de Doper wijn noch sterke drank zou drinken. Hij was het, Die een dergelijke geheelonthouding oplegde aan de vrouw van Manoah. En Hij sprak een vloek uit over de man, die de fles zou brengen aan de lippen van zijn naaste. Christus sprak Zijn eigen leer niet tegen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 116–117.

4. CHRISTUS' VOORBEELD OP SOCIALE BIJEENKOMSTEN

- A. Welke doelen werden bereikt door zowel Christus' aanwezigheid als Zijn wonder op het bruiloftsfeest, ook voor ons nu? Johannes 2:11.
-

“Christus wist alle dingen; Hij keek door de eeuwen heen naar onze eigen tijd, en zag wat de toestand van de maatschappij zou zijn aan het einde van de wereldgeschiedenis. Hij zag duizenden en duizenden omkomen door het gebruik van wijn en sterke drank. De wereld zou geleidelijk in dezelfde staat komen als in de dagen voor de zondvloed. Maar de hemel heeft een waarschuwingssignaal gegeven, zodat mensen gewaarschuwd kunnen worden en met God kunnen samenwerken voor hun eigen zelfbehoud. Hij heeft ons voorbeelden gegeven van absolute onthouding, en aanwijzingen gegeven die, indien opgevolgd, zullen resulteren in de schepping en het behoud van de kracht, vaardigheid en uitmuntendheid van onze kinderen.” –*The Signs of the Times*, 16 april 1896.

- B. Beschrijf de verfrissende houding, die Christus gedurende Zijn dienstwerk tentoonspreidde. Matthéüs 11:29.
-

“Jezus begon het hervormingswerk door een groot medeleven met de mensen te tonen. Terwijl Hij de grootste eerbied voor de wet Gods aan de dag legde, berispte Hij de schijnvroomheid van de Farizeeën en trachtte het volk vrij te maken van de zinloze voorschriften, waardoor ze gebonden waren. Hij trachtte de scheidsmuren af te breken, die de verschillende lagen van de maatschappij scheidde, zodat Hij de mensen zou kunnen samenbrengen als de kinderen van één gezin. Zijn aanwezigheid op het bruiloftsfeest was bedoeld als een stap in die richting.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 117–118.

“Jezus bestrafte genotzucht in al zijn vormen, maar toch was Hij een gemeenschapsmens van nature. Hij aanvaardde de gastvrijheid van alle lagen der bevolking, bezocht de huizen van de rijken en de armen, van de geleerden en de onwetenden, en zocht hun gedachten te verheffen vanuit de vragen van het gewone leven tot de dingen, die geestelijk en eeuwig zijn. Hij gaf Zijn goedkeuring niet aan losbandigheid, en geen spoor van wereldse lichtzinnigheid bevlekte Zijn gedrag; toch vond Hij vreugde in tonelen van onschuldig geluk, en heiligde door Zijn aanwezigheid de gezellige bijeenkomst. Een Joods huwelijk was een indrukwekkende gebeurtenis, en de vreugde daarvan mishaaide de Zoon des mensen niet. Door dit feest bij te wonen, eerde Jezus het huwelijk als een goddelijke instelling.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 118.

5. GEZONDE SOCIALE WISSELWERKING

A. Wat moeten we leren van het voorbeeld van Christus, dat Hem onderscheidde van de geestelijke leiders van Zijn tijd? Spreuken 18:24.

“Het dienstwerk van Christus stond in opvallende tegenstelling met het werk van de Joodse oudsten. Hun zorg voor overlevering en vormdienst had iedere werkelijke vrijheid in gedachten en daden vernietigd. Zij leefden in een voortdurende vrees voor verontreiniging. Om contact met de ‘onreinen’ te vermijden, hielden ze zich afzijdig, niet alleen van de heidenen, maar van het grootste deel van hun eigen volk, en ze trachtten hun geen goed te doen noch hun vriendschap te winnen. Door zich voortdurend met deze zaken bezig te houden, hadden ze de groei van hun geest belemmerd en hun gezichtskring vernauwd. Hun voorbeeld moedigde zelfzucht en onverdraagzaamheid aan onder alle lagen van de bevolking.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 117.

B. Wat moet ons doel zijn in alle sociale wisselwerkingen? Spreuken 11:30.

“We kunnen duizenden kleine attenties geven, door vriendelijke woorden en aangename blikken. Die kaatsen naar ons terug als in een spiegel. Onattente christenen laten door hun ongeïnteresseerdheid tegenover anderen zien, dat zij niet één met Christus zijn. Het is onmogelijk om één met Christus te zijn en tegelijk onvriendelijk te zijn tegen anderen en geen oog te hebben voor hun rechten.

We moeten allen getuigen voor Jezus worden. We moeten onze sociale invloed, die door de genade van Christus geheiligd is, versterken om zielen voor de Heiland te winnen. Laat de wereld zien, dat we niet zelfzuchtig bezig zijn met ons eigen belang, maar dat we willen, dat anderen onze zegeningen en voorrechten delen. Laat zien, dat ons geloof niet harteloos of veeleisend maakt. Ieder, die belijdt Christus gevonden te hebben, moet werken voor de mensheid, zoals Hij deed. We mogen de wereld nooit de valse indruk geven, dat christenen een droefgeestig, ongelukkig volk zijn.” –*Het Bijbels Gezin*, blz. 356.

TERUGBLIK

1. Beschrijf de geestelijke vruchten, die het wonder van Christus in Kana voortbracht.
2. Beschrijf de relatie tussen Christus en Zijn moeder.
3. Waarom toonde de leider van het feest zich verbaasd?
4. Wat voor wijn symboliseert op passende wijze het bloed van Christus?
5. Welk voorbeeld van Jezus tijdens sociale bijeenkomsten moeten we onthouden?

Jezus in de tempel

Tekst om te onthouden: “Maar de Heere is in Zijn heilige tempel. Zwijg voor Zijn aangezicht, gij ganse aarde” (Habakuk 2:20).

Aanvullende studie: –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 401–409.

“De kerk en de directe omgeving ervan moeten omgeven zijn met een heilige eerbied.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 404.

1. DE TEMPEL VERONTREINIGD

Zondag

19 januari

A. Beschrijf de situatie, die heerste in de tempel van Jeruzalem aan het begin van Christus’ openbare bediening. Johannes 2:13–14.

“Van iedere Jood werd geëist, dat hij ieder jaar een halve sikkkel betaalde als ‘een zoengeld voor zijn leven’... Bovendien werden er grote bedragen gebracht als vrijwillige offeranden, om in de schatkist te worden gestort. En het was vereist, dat iedere vreemde munt gewisseld zou worden voor een munt, die de tempelsikkkel heette, en die werd aangenomen voor de dienst van het heiligdom. Het wisselen van het geld gaf gelegenheid tot bedrog en afpersing, en het was uitgegroeid tot een schandelijk bedrijf, dat een bron van inkomsten voor de priesters vormde.

De verkopers vroegen buitensporig hoge prijzen voor de dieren, die verkocht werden, en deelden de winst met de priesters en oversten, die zich op deze wijze verrijkten ten koste van het volk.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 121–122.

B. Hoe beïnvloedde dit de tempeldiensten? Ezechiël 22:26 (laatste deel).

“Een groot aantal offeranden werd gebracht in de tijd van het Pascha, en de verkoop in de tempel was zeer groot. De verwarring, die daaruit voortkwam, deed meer denken aan een rumoerige veemarkt dan aan de heilige tempel Gods. Men kon er luisteren naar het loven en bieden, naar het geloei van het vee, het blaten der schapen, het koeren van de duiven, en dit alles was vermengd met het rinkelen van munten en met boze onderhandelingen. De verwarring was zó groot, dat de tempelgangers gestoord werden en de woorden, die gericht waren aan de Allerhoogste, verloren gingen in het lawaai, dat de tempel binnendrong.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 122.

2. EERBIED IN HET HUIS VAN GOD

A. Hoe beschouwt God de plaats, waar Hij Zijn tegenwoordigheid toont, en wat was Zijn eerste richtlijn op de berg Sinaï? Exodus 3:1–5; 19:12–13.

“Toen de Heere nederdaalde op de berg Sinaï, werd de plaats geheiligd door Zijn tegenwoordigheid... Zo leerden ze de les dat, waar God Zijn tegenwoordigheid openbaart, de plaats heilig is.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 122.

B. Hoe reageerde Christus op de ontheiliging van de tempel? Johannes 2:15–16.

“Toen Jezus naar de tempel kwam, aanschouwde Hij dat hele toneel. Hij zag de oneerlijke zaken, die gedaan werden. Hij zag de ellende van de armen, die meenden, dat er zonder bloedstorting geen vergeving voor hun zonden kon zijn. Hij zag de buitenhof van Zijn tempel veranderd in een plaats van onheilig zakendoen. Het heilige gebied was één grote koopmansbeurs geworden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 123.

“Terwijl Hij langzaam de trappen afdaald en de zweep van touw, die hij bijeengebonden heeft, toen Hij de ruimte binnenkwam, opheft, geeft Hij de groep onderhandelaars bevel het gebied van de tempel te verlaten. Met een vuur en strengheid, die Hij nooit eerder aan de dag heeft gelegd, werpt Hij de tafels van de geldwisselaars omver. De munten vallen met veel gerinkel op het marmeren plaveisel. Niemand durft te blijven staan om zijn op oneerlijke wijze verkregen winst te verzamelen. Jezus slaat hen niet met de zweep van touw, maar in Zijn hand schijnt die eenvoudige gesel even verschrikkelijk als een vlammend zwaard. Tempeldienaars, berekenende priesters, handelaars en vee verkopers haasten zich samen met hun schapen en runderen weg van die plaats, met alleen nog in hun hart de gedachte te ontkomen aan de veroordeling van Zijn aanwezigheid.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 124.

C. Wat betekende Christus' handeling bij het reinigen van de tempel? Maleáchi 3:1–3.

“De voorhoven van de tempel in Jeruzalem, die vol waren van het rumoer van onheilig zakendoen, gaven maar al te juist een voorstelling van het hart, dat bezoedeld was door de aanwezigheid van zinnelijke hartstochten en onheilige gedachten. Door de tempel te reinigen van kopers en verkopers, verklaarde Jezus, dat Hij gekomen was om het hart te reinigen van de bezoedeling der zonde, van aardse verlangens, de zelfzuchtige begeerten en slechte gewoonten, die de ziel verontreinigen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 125.

3. DE TEGENWOORDIGHEID VAN GOD

A. Wat was Gods oorspronkelijke doel bij het vestigen van Zijn heiligdom onder Zijn volk? Exodus 25:8.

“Die tempel, die was opgericht als woonplaats van de goddelijke Aanwezigheid, was bedoeld als een aanschouwelijke les voor Israël en voor de wereld. Van eeuwigheid af was het Gods bedoeling, dat elk geschapen wezen, vanaf de heerlijke, heilige seraf tot de mens toe, een tempel zou zijn, waarin de Schepper zou wonen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 125.

B. Waarom worden gelovigen de tempel van God genoemd, en hoe moeten wij van ganser harte de heiligheid van deze tempel handhaven? 1 Korinthe 3:16–17; Jesaja 57:15.

“Door de zonde was de mensheid niet langer een tempel voor God. Verduisterd en bezoedeld door het boze, openbaarde het hart van de mens niet langer de heerlijkheid van de Goddelijke. Maar door de vleeswording van de Zoon van God is het doel van de Hemel bereikt. God woont in het mensdom, en door de reddende genade wordt het hart van de mens opnieuw Zijn tempel.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 125.

“Als wij geloven, dat het einde van alle dingen nabij is, hoedanig hoort gij dan te zijn in heilige wandel en godsvrucht?

Iedere ziel, die de waarheid echt gelooft, zal zich overeenkomstig gedragen. Iedereen zal oprecht zijn en serieus, en onvermoeibaar in zijn inzet om zielen voor Christus te winnen. Als de waarheid eerst diep geplant is in hun eigen ziel, zullen zij die ook willen planten in het hart van anderen. De waarheid wordt in alle opzichten te veel buiten het leven gehouden. Breng haar in het binnenste van de zielentempel, geef haar een plaats op de troon van het hart, en laat haar het leven beheersen. Het woord van God moet bestudeerd en gehoorzaamd worden, dan zal het hart rust en vrede en vreugde vinden, en men zal op de hemel gericht zijn, maar wanneer de waarheid buiten het leven wordt gehouden, dan wordt het hart niet verwarmd door het gloeiende vuur van Gods goedheid.

De godsdienst van Jezus wordt door velen gereserveerd voor bepaalde dagen of bijzondere gelegenheden, en daarbuiten wordt ze opzij gelegd en genegeerd. De duurzame principes van de waarheid zijn niet enkel voor een paar uur op Sabbat, of voor enkele daden van liefdadigheid, maar ze moeten in het hart aanwezig zijn, waar ze het karakter kunnen verfijnen en heiligen.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 446.

4. HET ZUIVEREN VAN DE LEVENDE TEMPEL

- A. **Wat moeten we beseffen over onze hulpeloze toestand bij het proberen de tempel te zuiveren? Jeremia 2:22; Job 14:4.**
-

“Niemand kan uit zichzelf de boze menigte, die bezit heeft genomen van het hart, uitwerpen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 125.

- B. **Wat is het geheim om in staat te zijn om voor een heilige God te staan met een gereinigd hart? Ezechiël 36:25–27; Zacharia 3:3–5.**
-

“Jakob was schuldig aan een grote zonde in zijn gedrag jegens Ezau; maar hij had berouw gehad. Zijn overtreding werd vergeven en zijn zonde uitgewist; daarom kon hij de openbaring van Gods tegenwoordigheid doorstaan. Doch steeds wanneer de mensen voor God kwamen, terwijl zij opzettelijk de zonde koesterden, werden ze vernietigd. Bij de tweede komst van Christus zullen de goddelozen verteerd worden ‘door de adem Zijnsmonds’ en vernietigd ‘door Zijn verschijning, als Hij komt’ (2 Thessalonicensen 2:8). Het licht van de heerlijkheid van God, dat leven geeft aan de rechtvaardigen, zal de goddelozen doden.

In de tijd van Johannes de Doper stond Christus op het punt te verschijnen als Degene, Die het karakter van God zou openbaren. Alleen al Zijn aanwezigheid zou aan de mensen hun zonden openbaar maken. Alleen wanneer ze gewillig waren om van de zonde gereinigd te worden, konden ze gemeenschap met Hem hebben. Alleen de reinen van hart konden in Zijn tegenwoordigheid vertoeven.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 79.

“Alleen Christus kan de tempel der ziel reinigen. Maar Hij zal niet met geweld binnendringen. Hij komt niet in het hart als in de oude tempel; maar Hij zegt: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar Mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen’ (Openbaring 3:20). Hij zal niet alleen maar voor één dag komen; want Hij zegt: ‘Ik zal onder hen wonen en wandelen; ... en zij zullen Mijn volk zijn’. ‘Hij zal onze ongerechtigheden vertreden. Ja, Gij zult al onze zonden werpen in de diepten der zee’ (2 Korinthe 6:16; Micha 7:19). Zijn tegenwoordigheid zal de ziel reinigen en heiligen, opdat ze een heilige tempel mag zijn voor de Heere, en ‘een woonstede Gods in de Geest’ (Efeze 2:21–22).” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 125–126.

“Terwijl Jezus dienst doet in het heiligdom hierboven, dient Hij door Zijn Geest nog steeds de gemeente op aarde.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 130–131.

5. HET ZUIVEREN VAN DE TEMPEL NU

- A. Hoe houdt God de leiders van Zijn volk verantwoordelijk om ijverig de heiligheid van Zijn huis te handhaven? Habakuk 2:20; Ezechiël 44:23.

“Gods tempel had daarom als heilig beschouwd moeten worden. Maar in het streven naar winst verloor men dit alles uit het oog.

De priesters en oversten waren geroepen om de vertegenwoordigers van God bij het volk te zijn; zij hadden de verkeerde gebruiken in de voorhof van de tempel moeten tegengaan. Zij hadden het volk een voorbeeld behoren te geven van onkreukbaarheid en mededogen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 122–123.

“Het is maar al te waar, dat eerbied voor het huis van God bijna verdwenen is. Geheiligde dingen en plaatsen onderscheidt men niet meer; en er is geen waardering voor het heilige en verhevene... God heeft aan Zijn oude volk regels gegeven voor volmaakte en nauwkeurige orde. Is Zijn karakter veranderd? Is Hij niet de grote en machtige God, die de hemel der hemelen regeert? Zouden wij niet beter af zijn, als wij eens wat vaker de aanwijzingen zouden lezen, die God Zelf aan de Hebreëen gegeven heeft, zodat wij, op wie het licht van de heerlijke waarheid schijnt, hun eerbied voor het huis van God kunnen navolgen?” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 405.

- B. Leg de essentiële overwinning uit, die behaald moet worden in de kracht van Christus. Matthéüs 5:8; 1 Johannes 3:1–3.

“Ik roep iedereen op, die beweert een zoon van God te zijn, om deze grote waarheid nooit te vergeten, dat we de Geest van God in ons nodig hebben om de hemel te bereiken, en het werk van Christus zonder ons recht te geven op de onsterfelijke erfenis.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 442.

Vrijdag

TERUGBLIK

1. Wie waren de leiders van de onrechtvaardige handel in de tempel?
2. Welke houding moet iemand aannemen, die voor God verschijnt?
3. Leg uit, welke geestelijke betekenis de tempel in Jeruzalem moest hebben.
4. Wat verklaarde Christus, toen Hij de tempel reinigde?
5. Hoe alleen kan ons gebrekkige menselijke hart gereinigd worden?

Eerste Sabbatgaven voor Wereldrampenbestrijding

Het lijkt geen twijfel, dat oorlogen, geruchten over oorlogen, verschrikkelijke ongelukken, droogtes, overstromingen, orkanen, aardbevingen, branden en plagen wereldwijd met duizelingwekkende snelheid toenemen, allemaal als vervulling van de Bijbelse profetieën die we bestuderen. In al deze tragedies kunnen we ongetwijfeld duidelijk de voetstappen van een naderende God onderscheiden.

Vele duizenden lijden enorm onder deze extreme moeilijkheden en roepen om verschillende soorten hulp van de ambassadeurs van Jezus Christus om de helende balsem van Gilead aan te brengen.

In deze pijnlijke situaties heeft de GC Welfare Department de zegeningen gedeeld die ons fonds biedt via de offers die u, onze broeders en zusters over de hele wereld, stuurt. Deze worden op een persoonlijke en specifieke manier gestuurd om in de behoeften te voorzien, evenals via Eerste Sabbatgaven. Beste broeders en zusters, uw offers hebben gediend als schuilplaats voor degenen, die hun huizen hebben verloren door natuurrampen; ze hebben voedsel verstrekt aan honderden gezinnen en gezorgd voor de wees en weduwe, en hen voorzien van voeding en hulp. Deze offers hebben ouders ook geholpen bij het verkrijgen van zaden om te zaaien en hun gezinnen te voeden of een kleine onderneming te beginnen, zodat talloze personen van ons geloof een bron van inkomsten en werk kunnen hebben, die anders onmogelijk voor hen zouden zijn.

Dank God, dat in deze tijden van beproeving, velen geraakt zijn om hun donaties op het altaar van de Heer te plaatsen. Namens hen, die gediend worden, danken wij u diep!

De behoeften houden echter niet op. Integendeel, ze worden elke dag groter, dus uw vrijgevigheid helpt enorm.

“Het kruis van Christus doet een beroep op de welwillendheid van iedere volgeling van de gezegende Heiland. Het principe, dat daar wordt geïllustreerd, is om te geven, te geven. Dit, uitgevoerd in daadwerkelijke welwillendheid en goede werken, is de ware vrucht van het christelijke leven.” –Counsels on Stewardship, blz. 14.

Nu, terwijl u uw speciale gave voor de Eerste Sabbat aanbiedt, doe dan alstublieft uw uiterste best om God te eren. Of het nu met weinig of veel is, iedereen kan zijn uiterste best doen. Vanuit de som van deze gedeelde liefde zullen we doorgaan met het uitdelen van zegeningen aan onze broeders en zusters over de hele wereld. “Hij, die aan de behoeftigen geeft, zegent anderen en wordt zelf gezegend in nog grotere mate.” –Counsels on Stewardship, blz. 13. Moge God u enorm zegenen!

–Welzijn Afdeling van de Generale Conferentie

Jezus en Nicodémus

Tekst om te onthouden: “Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u, tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien” (Johannes 3:3).

Aanvullende studie: –*Schreden naar Christus*, blz. 79–90.

“De bron des harten moet gezuiverd worden, voordat de stromen rein kunnen zijn. Hij, die tracht de hemel te bereiken door zijn eigen werken, door het houden van de wet, beproeft een onmogelijkheid.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 135.

1. EEN VOORAANSTAAND MAN ZOEKT JEZUS OP

Zondag

26 januari

A. Wie was Nicodémus, en hoe werd hij beschouwd in de ogen van het volk? Johannes 3:1, 10.

“Nicodémus bezette een hoge vertrouwenspositie bij het Joodse volk. Hij was zeer ontwikkeld en bezat buitengewone gaven, en hij was een geëerd lid van de nationale raad... Hoewel hij rijk, geleerd en geëerd was, werd hij op wonderlijke wijze aangetrokken door de bescheiden Nazarener.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 132.

“Hij was een strenge Farizeeër en ging prat op zijn goede werken. Hij was overal geacht om zijn welwillendheid en zijn milddadigheid bij het ondersteunen van de tempeldienst, en hij was ervan overtuigd, dat hij in de gunst stond bij God.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 134.

B. Op welk uur ging Nicodémus naar Jezus? Johannes 3:2 (eerste deel).

“Nadat hij door bijzondere informatie te weten was gekomen, waar de Heiland gewoon was Zich terug te trekken op de Olijfberg, wachtte hij tot de stad verstild was in sluimer, en zocht Hem toen op.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 133.

2. HET PRIVÉ GESPREK**A. Wat toont het vriendelijke begrip van Jezus in het ontvangen van Zijn bezoeker op zo'n laat uur van de nacht? Psalm 31:21–22.**

“Hij (Nicodémus) verlangde er zeer naar een gesprek met Jezus te hebben, maar schrok ervoor terug Hem openlijk op te zoeken. Het zou al te vernederend zijn voor een overste der Joden om toe te geven, dat hij sympathie had voor een leraar, die nog zo weinig bekend was. En wanneer zijn bezoek het Sanhedrin ter ore zou komen, zou dit hun verachting en veroordeling over hem brengen. Hij besloot tot een heimelijk gesprek, met de verontschuldiging dat, wanneer hij openlijk zou gaan, anderen misschien zijn voorbeeld zouden volgen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 133.

B. Beschrijf hoe Nicodémus zijn gesprek met Jezus begon. Johannes 3:2.

“In de tegenwoordigheid van Christus voelde Nicodémus een vreemde beschroomdheid, die hij trachtte te verbergen onder een schijn van kalmte en waardigheid. ‘Rabbi’, zei hij, ‘wij weten, dat Gij van God gekomen zijt als leraar, want niemand kan die tekenen doen, welke Gij doet, tenzij God met hem is’. Door te spreken over Christus’ zeldzame gaven als leraar, en ook over Zijn buitengewone kracht om wonderen te verrichten, hoopte hij de weg vrij te maken voor zijn gesprek. Zijn woorden waren bedoeld om vertrouwen uit te drukken en uit te lokken; maar in werkelijkheid drukten ze ongelof uit. Hij erkende niet, dat Jezus de Messias was, maar alleen een leraar, die van God gezonden was.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 133.

C. Met welk idee verraste Christus Nicodémus abrupt? Johannes 3:3.

“In plaats van deze begroeting te erkennen, richtte Jezus Zijn ogen op de spreker, alsof Hij tot in zijn ziel las. In Zijn oneindige wijsheid zag Hij een zoeker naar waarheid voor Hem staan. Hij kende het doel van dit bezoek, en met het verlangen de overtuiging, die in het hart van Zijn toehoorder reeds aanwezig was, te versterken, ging Hij meteen op het doel af, door plechtig maar vriendelijk te zeggen: ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien’ (Johannes 3:3).

Nicodémus was tot de Heere gekomen met de gedachte met Hem in discussie te kunnen treden, maar Jezus legde de grondslag van de beginselen der waarheid bloot.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 133.

3. DE WEDERGEBOORTE

A. Hoe reageerde Nicodémus op wat Christus zei, dat hij nodig had, en waarom hebben wij allemaal, net als hij, een wedergeboorte-ervaring nodig? Johannes 3:4–8.

“De beeldspraak van de wedergeboorte, die Jezus hier gebruikte, was niet geheel onbekend voor Nicodémus. Mensen, die van het heidendom juist bekeerd waren tot het geloof van Israël werden dikwijls vergeleken met pasgeboren kinderen. Daarom moet hij begrepen hebben, dat de woorden van Jezus niet letterlijk opgevat moesten worden. Maar krachtens zijn geboorte als Israëliet meende hij, dat hij zeker kon zijn van een plaats in het koninkrijk Gods. Hij meende, dat hij niet veranderd behoefte te worden. Daarom was hij zo verrast over de woorden van de Heiland. Hij ergerde zich eraan, dat ze zo sterk op hemzelf van toepassing waren. De trots van de Farizeeër streed tegen het eerlijk verlangen van de zoeker naar waarheid. Hij verbaasde zich erover, dat Christus tot hem sprak, zoals Hij deed, zonder zijn positie als overste in Israël te ontzien.

Overrompeld in zijn houding vol zelfvertrouwen antwoordde hij Christus met woorden vol ironie: ‘Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is?’ Evenals vele anderen doen, wanneer een snijdende waarheid tot hun geweten doordringt, openbaarde hij het feit, dat de natuurlijke mens de dingen van de Geest Gods niet aanvaardt. Er is niets in hem, dat beantwoordt aan de geestelijke dingen, want geestelijke dingen worden geestelijk onderscheiden.

Maar de Heiland ging niet met hem argumenteren. Hij hief Zijn hand op met ernstige, rustige waardigheid en legde met nog groter zekerheid de nadruk op de waarheid: ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan.’ –*De Wens der Eeuwen*, blz. 134.

B. Wanneer en hoe kan een individu wedergeboren worden? Johannes 1:12–13.

“Maar ‘alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft’, opdat de mens met God verzoend zou worden. Door de verdiensten van Christus kan hij weer in harmonie met zijn Schepper leven. Zijn hart moet door Gods genade worden vernieuwd. Deze verandering wordt de wedergeboorte genoemd. Jezus zegt, dat tenzij iemand wedergeboren is, hij het Koninkrijk Gods niet kan zien.” –*De Grote Strijd*, blz. 433.

“Door eenvoudig in God te gaan geloven, heeft de Heilige Geest in uw hart nieuw leven gewekt. U bent een nieuwgeboren kind in Gods gezin, en Hij houdt van u, zoals Hij van Zijn Zoon houdt.” –*Schreden naar Christus*, blz. 62.

4. REINIGING EN ZICH BEKEREN

A. Wat symboliseert de reiniging en bekering, die met de wedergeboorte gepaard gaan? Markus 16:16 (eerste deel).

“De bekerende macht van God kan overgeërfde en aangeleerde neigingen veranderen; want geloof in Jezus vormt ons ten goede. ‘opnieuw geboren zijn’ wil zeggen: verandering, een nieuwe geboorte in Christus Jezus.” –*Het Bijbels Gezin, blz. 167.*

“Christus heeft de doop gesteld als het teken van het binnengaan in Zijn geestelijk Koninkrijk. Hij heeft die gesteld als een positieve voorwaarde, waaraan allen moeten voldoen, die erkend willen worden als te staan onder de autoriteit van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Alvorens de mens een thuis kan vinden in de Gemeente, alvorens hij de drempel van Gods geestelijk Koninkrijk overschrijdt, moet op hem de Goddelijke Naam geschreven worden: ‘De Heere onze gerechtigheid’ (Jeremia 23:6).

De doop is de plechtigste verzaking van de wereld. Die gedoopt zijn in de drievoudige Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, precies aan het begin van hun christelijk leven, getuigen in het openbaar, dat ze de dienst van Satan hebben opgegeven, en leden van het Koninklijke gezin zijn geworden, kinderen van de hemelse Koning. Zij hebben het bevel gehoorzaamd: ‘Gaaf uit het midden van hen en scheidt u af, ... en raakt niet aan hetgeen onrein is’. En aan hen is de belofte vervuld: ‘Ik zal ulieden aannemen en Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige’ (2 Korinthe 6:17–18).” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2, blz. 409.*

B. Wat is verklaard over het kwaad van onze menselijke natuur en Gods plan om ons te veranderen? Johannes 3:6; Jeremia 17:9; Efeze 5:26–27.

“Het is voor ons onmogelijk om in eigen kracht te ontsnappen uit het moeras van de zonde, waarin we verzonken zijn. Onze harten zijn slecht, en wij zullen deze nooit kunnen veranderen... Opvoeding, cultuur, wilskracht en de pogingen van de mens hebben allemaal hun eigen plaats, maar in dit opzicht zijn ze machteloos. Ze mogen bijdragen tot een uiterlijk correct gedragsspatroon, maar ze kunnen het hart niet veranderen, ze kunnen de bronnen van het leven niet zuiveren. Er moet een kracht zijn, die van binnenuit werkt, een nieuw leven dat van boven is, voordat een zondig mens in een heilig mens veranderd kan worden. Die kracht is Christus. Alleen Zijn genade kan de levenloze eigenschappen in het innerlijk van de mens tot leven wekken en hem naar God leiden en naar het heilige.” –*Schreden naar Christus, blz. 20–21.*

5. NIEUW LEVEN EN FRISSE DADEN

- A. Welke boodschap moesten de apostelen later opschrijven over de verandering in inzicht, die met de wedergeboorte gepaard gaat? Galaten 2:20; 1 Johannes 2:15–17.**

“De bekerende kracht van God kan overgeërfde en aangeleerde neigingen veranderen, want geloof in Jezus vormt ons ten goede. ‘opnieuw geboren zijn’ wil zeggen: verandering, een nieuwe geboorte in Christus Jezus.” –*Het Bijbels Gezin*, blz. 167.

“Hij (Paulus) was ervan overtuigd, dat als de geesten van de mensen ertoe gebracht konden worden het verbazingwekkende offer te begrijpen, dat de Majesteit van de hemel bracht, alle zelfzucht uit hun harten verbannen zou worden. Hij richt de geest eerst op de positie, die Christus in de hemel innam, in de boezem van Zijn Vader; hij openbaart Hem daarna als iemand die Zijn heerlijkheid aflegt, Zich vrijwillig onderwerpt aan alle vernederende omstandigheden van de menselijke natuur, de verantwoordelijkheden van een dienaar op zich neemt en gehoorzaam wordt tot de dood, en die dood is de meest schandelijke en weerzinwekkende, de meest schandelijke, de meest pijnlijke, de dood aan het kruis. Kunnen christenen deze wonderbaarlijke tentoonstelling van de liefde van God voor de mens overdenken zonder emoties van liefde en een besef van het feit, dat wij niet van onszelf zijn? Zo’n Meester moet niet gediend worden vanuit tegenzinnige, hebzuchtige, zelfzuchtige motieven.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 458.

“Ik zou u hetzelfde willen zeggen, als wat Christus tegen Nicodémus zei: ‘Gijlieden moet wederom geboren worden’. Zij, in wier hart Christus regeert, zullen niet verlangen om de uiterlijkheden van de wereld te imiteren. Zij zullen de banier van het kruis overal uitdragen, altijd getuigenis afleggen van hogere doelen en edeler thema’s dan die waar wereldse mensen in opgaan. Onze kleding, onze huizen, onze gesprekken moeten getuigen van onze toewijding aan God. Wat een kracht zou uitgaan van hen, die er zo doende blijken van zouden geven, dat zij alles hadden opgegeven voor Christus.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 156.

Vrijdag**TERUGBLIK**

- 1. Hoe zag Nicodémus zichzelf vanwege zijn goede werken?**
- 2. Hoe gedroeg Nicodémus zich in de aanwezigheid van Christus?**
- 3. Wat betekent het om “wedergeboren” te worden?**
- 4. Hoe vindt de wedergeboorte plaats?**
- 5. Welke verandering in houding is het gevolg van de wedergeboorte, en waarom?**

De beweging van de Heilige Geest

Tekst om te onthouden: “En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, also moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe” (Johannes 3:14–15).

Aanvullende studie: –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 51–55.

“Zie, zie op Jezus en leef!” –*Christian Education*, blz. 76.

1. ONDERZOEK INSTELLEN

Zondag

2 februari

A. Welke vraag van Nicodémus laat zien, dat zijn hart verzacht was? Johannes 3:9.

“Jezus zegt feitelijk tegen Nicodémus: Het is geen strijdpunt, dat uw zaak zal helpen: het zijn niet de argumenten, die licht in de ziel zullen brengen. U moet een nieuw hart hebben, anders kunt u het koninkrijk der hemelen niet onderscheiden. Het is niet het grotere bewijs, dat u in een juiste positie zal brengen, maar nieuwe doelen, nieuwe bronnen van actie. U moet wedergeboren worden. Tenzij deze verandering plaatsvindt, die alle dingen nieuw maakt, zouden de sterkste bewijzen, die kunnen worden gepresenteerd, nutteloos zijn. De behoefte zit in uw eigen hart; alles moet worden veranderd, anders kunt u het koninkrijk van God niet zien.

Dit was een zeer vernederende uitspraak voor Nicodémus... Hij was niet geestelijk genoeg ingesteld om de betekenis van de woorden van Christus te onderscheiden. Maar de Verlosser beantwoordde argumenten niet met argumenten...

Enkele glimpen van de waarheid drongen door tot de geest van de overste. De woorden van Christus vervulden hem met ontzag en leidden tot de vraag: ‘Hoe kunnen deze dingen gebeuren?’ Met diepe ernst antwoordde Jezus: ‘Bent u een leraar van Israël en weet u deze dingen niet?’ Zijn woorden brachten Nicodémus de les over, dat hij, in plaats van geïrriteerd te raken over de duidelijke woorden van waarheid en toe te gaven aan ironie, moet hij een veel nederiger mening over zichzelf hebben, vanwege zijn geestelijke onwetendheid. Toch werden de woorden van Christus met zo’n plechtige waardigheid gesproken, en zowel de blik als de toon drukten zo’n oprechte liefde voor hem uit, dat hij niet beledigd was, toen hij zijn vernederende positie besefte.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 368–369.

2. VERANDEREN VAN DE TYPISCHE HOUDING**A. Waarop waren de Farizeeën trots? Lukas 18:9–12.**

“Eerst waren de Joden geroepen om te werken in des Heren wijngaard, en op grond hiervan waren zij trots en eigengerechtigd. Hun lange jaren van dienen beschouwden zij, als iets wat hen recht gaf op een grotere beloning dan anderen zouden ontvangen. Niets ergerde hen meer dan de gedachte, dat de heidenen dezelfde voorrechten als zij in de dingen Gods zouden ontvangen.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 248.

B. Hoe illustreerde Jezus het werk van de Heilige Geest in het hart? Johannes 3:8.

“We horen de wind tussen de takken van de bomen, hij doet de bladeren en de bloemen ritselen; maar de wind zelf is onzichtbaar, en niemand weet, vanwaar hij komt en waar hij heengaat. Zo is het ook met het werk van de Heilige Geest in het hart. Dit kan evenmin verklaard worden als de bewegingen van de wind. Een mens kan misschien niet de precieze tijd of plaats in het proces van zijn bekering opsommen, of al de omstandigheden ervan nagaan; maar dat bewijst niet, dat hij niet bekeerd is. Door een kracht, even onzichtbaar als de wind, werkt Christus voortdurend aan het hart.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 135.

C. Hoe worden goddelijke indrukken in het hart vastgelegd? Jesaja 30:21; Jeremia 42:3; Mattheüs 16:17.

“Gaandeweg, misschien zonder dat de mens het bemerkt, worden er indrukken gemaakt, die erop gericht zijn de ziel tot Christus te trekken. Deze indrukken kunnen verkregen worden door over Hem na te denken, door het lezen van de Schriften, of door het horen van het Woord bij monde van een bezielde prediker. En dan, plotseling, wanneer de Geest een meer direct beroep op de mens doet, geeft de ziel zich vol vreugde aan Jezus over. Door velen wordt dit een plotselinge bekering genoemd; maar het is een gevolg van een langdurig noden van de Geest van God, een geduldig, langdurig proces.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 135.

“Laat uw harten verzacht en onderworpen worden door de Geest van God. Laat bevroren zielen smelten onder het werk van de Heilige Geest.” –*Letters and Manuscripts*, vol. 12, Brief 53, 1897.

3. BEWIJS VAN WEDERGEBOORTE**A. Hoe worden de innerlijke werkingen van de Heilige Geest naar buiten toe geopenbaard? Galaten 5: 22–25.**

“Ofschoon de wind zelf onzichtbaar is, kan men de uitwerking daarvan zien en voelen. Zo zal het werk van de Geest aan de ziel zich openbaren in iedere handeling van de mens, die zijn behoudende kracht gevoeld heeft. Wanneer de Geest van God bezit neemt van het hart, wordt het leven daardoor veranderd. Zondige gedachten worden verdreven, boze werken worden verzaakt; liefde, nederigheid en vrede nemen de plaats in van boosheid, naijver en tweedracht. Vreugde neemt de plaats in van droefheid, en het gelaat weerkaatst het licht van de hemel.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 135–136.

B. Wanneer ontvangt een persoon de zegen van verandering? Romeinen 10:9–10; 1 Johannes 1:9.

“Niemand ziet de hand, die de last opheft, of bemerkt het licht, dat neerdaalt uit de hemelse hoven. De zegen komt, wanneer de ziel zich door het geloof aan God overgeeft. Dan schept die kracht, die door geen menselijk oog gezien kan worden, een nieuw wezen naar het beeld Gods.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 136.

“Als de Heilige Geest uw hart dagelijks vormt en aanpast, dan zult u goddelijk inzicht hebben om het karakter van het koninkrijk van God waar te nemen. Nicodémus ontving de les van Christus en werd een ware gelovige.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 369–370.

C. Hoe illustreert Christus dit proces? Matthéüs 13:33.

“Het zuurdeeg, dat in het meel verborgen is, werkt onzichtbaar om het geheel te betrekken in het gistingsproces. Zo werkt het zuurdeeg der waarheid in het verborgen, stil en gestadig, om de ziel te veranderen. De natuurlijke gevoelens worden verzacht en onderworpen. Nieuwe gedachten, nieuwe gevoelens en drijfveren worden ingeplant. Er is een nieuwe maatstaf voor het karakter, het leven van Christus. De gedachten worden anders; de krachten worden gewekt om in een andere richting te werken. De mens krijgt geen nieuwe eigenschappen, maar de krachten, die hij heeft, worden geheiligd. Het geweten wordt wakker geschud. Wij worden toegerust met karaktertrekken, die ons in staat stellen om God te dienen.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 53.

4. EEN VERTROUWD BEELD

A. Hoe illustreerde Jezus Zijn kruisiging, die spoedig zou plaatsvinden? Johannes 3:14–15.

“(Zie Johannes 3:14–15). Dit was bekend terrein voor Nicodémus. Het symbool van de verhoogde slang maakte hem de zending van de Heiland duidelijk. Toen het volk Israëel stierf door de beten van de vurige slangen, gaf God aan Mozes aanwijzingen om een slang van koper te maken en die in de hoogte te plaatsen in het midden der vergadering. Toen klonk de boodschap door het kamp, dat allen, die de slang zouden zien, in leven zouden blijven. Het volk wist heel goed, dat de slang in zichzelf geen macht had om hen te helpen. Het was een symbool van Christus. Zoals het beeld, dat gemaakt was naar de gelijkenis van de dodelijke slangen, verhoogd werd voor hun genezing, zo zou iemand ‘in vlees, en aan dat der zonde gelijk’ hun Verlosser zijn. (Romeinen 8:3). Velen van de Israëlieten beschouwden de offerdienst als iets, dat op zichzelf in staat was hen te verlossen van zonden. God wilde hun leren, dat deze dienst niet meer waarde had dan de koperen slang. De offerdienst moest hun gedachten naar Jezus leiden. Zowel voor de genezing van hun wonden als voor de vergeving van hun zonden konden ze voor zichzelf niets doen dan hun geloof in de Gave Gods tonen. Zij moesten opzien en leven.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 137–138.

B. Waarom stierven sommigen ondanks de voorziening? 1 Korinthe 10:9; Hebreëen 3:12.

“Vele Israëlieten zagen geen hulp in het middel, dat de hemel beschikbaar had gesteld. Rondom hen lagen doden en stervenden, en ze wisten, dat ze zonder Gods hulp, hetzelfde zouden ondergaan; maar ze bleven klagen over hun wonden, hun pijn, hun onafwendbare dood, tot hun kracht verdwenen was en hun ogen braken, terwijl ze ogenblikkelijk genezing hadden kunnen vinden.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 392.

C. Als we gered willen worden, waar moeten we dan kijken? Hebreëen 6:19–20.

“De dodelijke gevolgen van zonde kunnen alleen worden weggenomen door de voorziening, die God getroffen heeft. Het leven van de Israëlieten werd gered, doordat ze zagen op de opgerichte slang. Dat zien eiste geloof. Ze leefden, omdat ze Gods Woord geloofden, en vertrouwd hadden op de middelen, die beschikbaar waren gesteld voor hun herstel. Zo kan de zondaar zien op Christus en leven. Hij ontvangt vergiffenis door het geloof in het verzoenend offer... heeft Christus de macht en de mogelijkheid in Zich om de berouwvolle zondaar te genezen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 391.

5. ONZE OGEN GERICHT HOUDEN

- A. Welke les, die Nicodémus later begreep, moeten we ons eigen maken, en altijd in gedachten houden? Efeze 2:8; Lukas 13:20–21.

“Vaak komt de vraag op: Waarom zijn er dan zo velen, die beweren Gods Woord te geloven, terwijl er geen verandering zichtbaar is in woorden, in geest en karakter? Waarom zijn er zovelen, die niet kunnen hebben, dat hun bedoelingen worden tegengewerkt, die een ongeheiligde geest bezitten en van wie de woorden hard, veeleisend en hartstochtelijk zijn? In hun leven zijn dezelfde liefde voor zichzelf, dezelfde zelfzuchtige neigingen, dezelfde gesteldheid en overhaaste taal, die in het leven van de wereldse mensen zichtbaar zijn, te vinden. Er is dezelfde gevoelige trots, hetzelfde toegeven aan natuurlijke neigingen, hetzelfde verdorven karakter, alsof zij de waarheid helemaal niet kenden. De reden van dit alles ligt in het feit, dat zij onbekeerd zijn. De zuurdesem van de waarheid is niet in het hart verborgen. Het heeft niet de kans gehad zijn werk te doen. Hun natuurlijke en aangekweekte neigingen tot het kwaad zijn niet aan zijn veranderende macht onderworpen. Hun leven openbaart de afwezigheid van de genade van Christus en ongelooft in Zijn macht om het karakter te veranderen.

‘Het geloof is uit het horen, en het horen door het Woord van God’ (Romeinen 10:17). De Schrift is het grote middel bij de verandering van het karakter. Christus had gebeden: ‘Heilig hen in Uw waarheid; Uw Woord is de waarheid’ (Johannes 17:17). Als Gods Woord bestudeerd en gehoorzaamd wordt, werkt het in het hart en neemt elke onheilige eigenschap weg. De Heilige Geest komt om te overtuigen van zonde en het geloof, dat in het hart ontspringt, werkt door liefde tot Christus, en verandert in ons lichaam, ziel en geest naar Zijn beeld. Dan kan God ons gebruiken om Zijn wil te volbrengen. De kracht, die ons gegeven wordt, werkt van binnen uit, en brengt ons ertoe aan anderen de waarheid mee te delen, die ons is toevertrouwd.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 53–54.

Vrijdag

TERUGBLIK

1. Wat was het belangrijkste kenmerk van de Farizeeën in de tijd van Christus?
2. Leg uit, hoe wij vernieuwd worden naar het beeld van Christus.
3. Hoe manifesteert een verandering van het hart zich?
4. Leg het symbool van de verhoogde slang uit.
5. Hoe laat de gelijkenis van het zuurdeeg de groei in Gods genade zien?

Jezus en Johannes de Doper

Tekst om te onthouden: “Hij moet wassen, maar ik minder worden” (Johannes 3:30).

Aanvullende studie: –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 587–593.

“Johannes de Doper werd door onze Verlosser de grootste van de profeten genoemd. Wat een contrast is er echter tussen de taal van deze man Gods en die van velen, die belijden predikers van het kruis te zijn. Toen hem werd gevraagd, of hij de Christus was, verklaarde Johannes, dat hij onwaardig was de schoenriem van zijn Meester los te maken.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 183.

1. EEN PROBLEEM ONDER DE DISCIPELEN

Zondag

9 februari

A. Welke vraag rees op onder de discipelen van Johannes en de Joden? Johannes 3:25.

“Maar de discipelen van Johannes keken met jaloersheid naar de toenemende populariteit van Jezus. Ze stonden klaar om Zijn werk te bekritisieren, en het duurde niet lang, of ze vonden daartoe de gelegenheid. Er ontstond een vraag tussen hen en de Joden, of de doop in staat was de ziel te reinigen van zonden; zij hielden vol, dat de doop van Jezus in wezen verschillend was van die van Johannes. Al spoedig geraakten ze in discussie met de discipelen van Christus betreffende de formulering van de woorden, die gebruikt moesten worden bij de doop, en ten slotte over het recht van de laatste om hoe dan ook te dopen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 141.

B. Hoe uitten de discipelen van Johannes hun afgunst over het werk van Christus, en welk nobel antwoord gaf hij? Johannes 3:26–27.

“Johannes had van nature de gebreken en zwakheden, die de mensheid eigen zijn, maar de aanraking van goddelijke liefde had hem veranderd. Hij vertoefde in een atmosfeer, die niet besmet was door zelfzucht en eerzucht, en die verheven was boven de ongezonde uitwaseming der jaloersheid. Hij gaf geen blijk van sympathie met de ontevredenheid van de discipelen, maar toonde aan, hoe goed hij zijn verhouding tot de Messias begreep, en hoe vol vreugde hij Hem verwelkomde voor Wie hij de weg had voorbereid.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 142.

2. DE ZENDING VAN JOHANNES**A. Hoe liet Johannes zien, dat hij zijn zending begreep? Johannes 3:28–29.**

“Johannes stelde zich voor als de vriend, die optrad als boodschapper tussen de verloofden, en de weg voor het huwelijk voorbereidde. Wanneer de bruidegom zijn bruid verkregen had, was de opdracht van de vriend vervuld. Hij verheugde zich over het geluk van hen, wier verbintenis hij begunstigd had. Zo was Johannes geroepen om het volk op Jezus te wijzen, en het was zijn vreugde getuige ervan te zijn, dat het werk van de Heiland succesvol was.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 142.

B. Beschrijf het werk van Johannes en het onze. Johannes 1:23, 29.

“In het geloof opziende naar de Verlosser, was Johannes opgeklommen tot de hoogte der zelfverloochening. Hij trachtte niet, mensen tot zichzelf te trekken, maar hun gedachten op een steeds hoger plan te brengen, totdat ze zouden rusten op het Lam Gods. Hijzelf was slechts een stem geweest, een roep in de woestijn. Nu aanvaardde hij blijmoedig stilzwijgen en vergetelheid, opdat de ogen van allen gericht zouden worden op het Licht des levens.

Zij, die getrouw zijn aan hun roeping als boodschappers van God, zullen geen eigen eer zoeken. Eigenliefde zal verslonden worden door liefde voor Christus. Geen rivaliteit zal dan de dierbare zaak des evangelies schaden. Zij zullen inzien, dat het hun werk is te prediken evenals Johannes de Doper deed: ‘Zie het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt’ (Johannes 1:29). Zij zullen Jezus verheffen, en met Hem zal het ganze mensdom verheven worden. ‘Want zo zegt de Hoge en Verhevene, Die in eeuwigheid troont, en Wiens Naam de Heilige is: in de hoge en in het heilige woon Ik, en de verbrijzelde en nederige van geest, om de geest der nederigen en het hart der verbrijzelden te doen opleven’ (Jesaja 57:15).” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 142–143.

“Zoek niet uw eigen plezier en gemak, maar probeer de wil van God te kennen en te doen. Laat iedereen zich afvragen: Kan ik niet een ziel wijzen op het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt? Kan ik niet een moedeloze troosten? Kan ik niet het middel zijn om een ziel te redden in het koninkrijk van God? Wij willen de diepe bewegingen van de Geest van God in onze harten, zodat we niet alleen in staat zijn om voor onszelf het witte gewaad te bemachtigen, maar dat we anderen zo mogen beïnvloeden, dat hun namen in het boek des levens worden opgenomen, om nooit meer te worden uitgewist.” –*Historical Sketches*, blz. 140.

3. DE GAVE VAN DE GEEST

A. Hoe reageerde de meerderheid van de mensen op de boodschap van Christus? Johannes 3:32.

“De discipelen van Johannes hadden verklaard, dat alle mensen tot Christus kwamen; maar met een scherper inzicht verklaarde Johannes: ‘Zijn getuigenis neemt niemand aan’; zo weinigen waren bereid Hem aan te nemen als de Heiland, Die redt van zonden. Maar ‘wie Zijn getuigenis aanvaardt, heeft bezegeld, dat God waarachtig is’ (Johannes 3:33).”
–*De Wens der Eeuwen, blz. 143.*

B. Aan wie wordt de gave van de Heilige Geest verleend? Johannes 3:34.

“Wij kunnen het licht van de hemel alleen ontvangen, wanneer we bereid zijn van onszelf ontledigd te worden. We kunnen het karakter van God niet onderscheiden, of Christus door het geloof aanvaarden, indien we niet erin toestemmen, elk bedenksel als krijgsgevangene te brengen onder de gehoorzaamheid van Christus. Aan allen, die dit doen, wordt de Heilige Geest gegeven niet met mate. In Christus ‘woont al de volheid der Godheid lichamenlijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem’ (Kolossensen 2:9–10).”
–*De Wens der Eeuwen, blz. 143.*

C. Hoe wordt de sleutel tot het ontvangen van een grotere mate van de Heilige Geest verder geopenbaard in de Schrift? Johannes 14:15–17; Handelingen 5:32.

“Wij moeten niet enkel zeggen: ‘Ik geloof’, maar we moeten de waarheid uitleven. Het is door overeenstemming met de wil van God in onze woorden, onze gedragingen, ons karakter, dat wij onze gemeenschap met Hem bewijzen. Wanneer iemand breekt met de zonde, die een overtreding van de wet is, zal zijn leven in overeenstemming met de wet gebracht worden tot volmaakte gehoorzaamheid. Dit is het werk van de Heilige Geest. Het licht van het Woord, nauwgezet bestudeerd, de stem van het geweten, de werkingen van de Geest, verwekken in het hart oprechte liefde voor Christus, Die Zichzelf gaf als een totaal offer om de totale mens, lichaam, ziel en geest, te verlossen. En de liefde komt tot uiting in de gehoorzaamheid. De scheidslijn zal duidelijk en scherp getrokken worden tussen hen, die God liefhebben en Zijn geboden houden, en degenen, die Hem niet liefhebben en Zijn geboden veronachtzamen.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2, blz. 410.*

4. DE WAARDE VAN DE DOOP

A. Waarom is het belangrijk om de stap te begrijpen, die we voor Christus zetten, als we besluiten om gedoopt te worden? Johannes 3:36.

“Zonder Christus is de doop, evenals iedere andere dienst, een waardeloze formaliteit.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 143.

“Men behoefde er niet over te redetwisten, of de doop van Christus dan wel de doop van Johannes van zonden reinigde. Het is de genade van Christus, die de ziel redt.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 143.

“De onsterfelijkheid kon alleen door Christus worden verkregen. Jezus zei: ‘Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien’ (Johannes 3:36). Iedereen kan dit kostbare geschenk ontvangen, als hij bereid is aan de voorwaarde te voldoen. Allen, ‘die in het goeddoen volhardende, de heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken’, zullen ‘het eeuwige leven’ ontvangen. (Romeinen 2:7).” –*De Grote Strijd*, blz. 489–490.

“De doop is de plechtigste verzaking van de wereld. Die gedoopt zijn in de drievoudige Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, precies aan het begin van hun christelijk leven, getuigen in het openbaar, dat ze de dienst van Satan hebben opgegeven en leden van het Koninklijke gezin zijn geworden, kinderen van de hemelse Koning.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2*, blz. 409.

B. Leg de verrassende woorden van Johannes de Doper uit, die de diepte van de echte toewijding, die door de doop wordt gesymboliseerd, openbaarden? Lukas 3:7–8.

“Johannes legde de bijl aan de wortel der bomen. Hij bestrafte de zonde, onbevreesd voor gevolgen, en bereidde de weg voor het Lam Gods.

Herodes werd getroffen door te luisteren naar de krachtige, treffende getuigenissen van Johannes, en met diepe belangstelling vroeg hij, wat hij moest doen om zijn discipel te kunnen worden. Johannes was bekend met het feit, dat hij op het punt stond de vrouw van zijn broeder te huwen, terwijl haar man nog leefde, en zei in getrouwheid tot Herodes, dat zulks niet wettig was.” –*Eerste Geschriften*, blz. 179.

“Johannes de Doper beantwoordde de zonde met een openlijke berisping, zowel bij mannen van nederige beroepen als bij mannen van hoge rang. Hij verkondigde de waarheid aan koningen en edelen, of ze het nu wilden horen of verwerpen. Hij sprak persoonlijk en scherp.” –*Selected Messages, bk. 2*, blz. 149.

5. EEN VERSTANDIGE METHODE

A. Toen Jezus zich realiseerde, dat de Farizeeën een crisis tussen Johannes en Hemzelf probeerden te creëren, wat deed Hij toen? Johannes 4:1–3.

“Jezus wist, dat zij (de Farizeeën) geen ding onbeproefd zouden laten om een scheiding teweeg te brengen tussen Zijn eigen discipelen en die van Johannes. Hij wist, dat de storm opstak, die een van de grootste profeten, die ooit aan de wereld gegeven waren, zou wegvagen. Daar Hij iedere aanleiding voor misverstand of onenigheid wilde vermijden, maakte Hij rustig een einde aan Zijn werkzaamheden en trok Zich terug in Galilea. Ook wij, hoewel we toch trouw moeten blijven aan de waarheid, moeten trachten alles te vermijden, wat tot tweedracht en misvatting kan leiden. Want overal, waar die dingen naar voren komen, hebben ze een verlies van zielen tot gevolg. Steeds wanneer zich omstandigheden voordoen, die verdeeldheid dreigen te veroorzaken, moeten we het voorbeeld van Jezus en Johannes de Doper volgen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 144.

B. Wat moeten we leren van Johannes' houding om de crisis te bezweren? Johannes 3:30.

“Maar evenals de discipelen van Johannes, hebben velen het idee, dat het succes van het werk afhangt van degene, die daaraan het eerst heeft gearbeid. De aandacht wordt gevestigd op de mens in plaats van op het goddelijke, er komt afgunst, en het werk van God wordt geschaad. De persoon, die op deze wijze onverdiend geëerd wordt, komt in de verleiding op zichzelf te gaan vertrouwen. Hij realiseert zich niet, dat hij van God afhankelijk is. De mensen leren te vertrouwen op een mens voor leiding, en op deze wijze vervallen ze in dwaling en worden van God afgeleid.

Het werk van God mag niet het beeld en het opschrift van de mensen dragen. Van tijd tot tijd zal God andere werktuigen naar voren brengen door wie Zijn plannen het best ten uitvoer gebracht kunnen worden. Gelukkig zij, die gewillig zijn hun ik te vernederen, en met Johannes de Doper te zeggen: ‘Hij moet wassen, ik moet minder worden’.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 144.

Vrijdag

TERUGBLIK

1. Waarom werden de discipelen van Johannes jaloers op het werk van Christus?
2. Wat verklaarde Johannes aan zijn discipelen?
3. Met welk doel wordt de gave van de Heilige Geest verleend?
4. Hoe vervult de doop zijn ware doel?
5. Wat deden Jezus en Johannes, toen ze het gevaar beseften van een crisis tussen hun discipelen?

Jezus en de Samaritaanse vrouw

Tekst om te onthouden: “Maar zo, wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven al, zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven” (Johannes 4:14).

Aanvullende studie: –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 384–387.

“Hij, die zijn dorst tracht te lessen aan de bronnen van deze wereld, zal slechts drinken om opnieuw dorst te krijgen. Overal zijn de mensen ontevreden. Zij verlangen naar iets, dat zal voorzien in de behoefte van de ziel. Slechts Eén kan in die nood voorzien. De behoefte van de wereld, ‘De Wens aller volken’, is Christus.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 147.

1. JEZUS IN SICCHAR

Zondag

16 februari

A. Waar stopten Jezus en Zijn discipelen op Zijn reis naar Galilea? Johannes 4:6.

“Terwijl Jezus bij de bron zat, was Hij uitgeput door honger en dorst. De reis sinds de vroege morgen was lang geweest, en nu brandde de middagzon op Hem. Zijn dorst nam toe bij de gedachte aan koel, fris water, dat zo dichtbij was, maar onbereikbaar voor Hem; want Hij had geen touw en geen waterkruik, en de put was diep. Hij deelde het menselijk lot, en Hij wachtte tot er iemand zou komen om te putten.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 145.

B. Wie kwam er naar de bron, en welke gunst vroeg Jezus van haar, en wat moeten wij hieruit leren? Johannes 4:7.

“De haat tussen Joden en Samaritanen verhinderde de vrouw Jezus een gunst te verlenen; de Heiland echter trachtte de sleutel tot dit hart te vinden, en met een tact, die voortvloeide uit goddelijke liefde, vroeg Hij om een gunst, en bood er geen aan. Het aanbieden van een gunst zou misschien verworpen kunnen worden; maar vertrouwen wekt vertrouwen. De Koning der hemelen kwam tot deze verstoten ziel, en vroeg om een dienst van haar handen. Hij, Die de oceaan gemaakt heeft, Die de wateren van de grote diepte regeert, Die de bronnen en stromen der aarde deed ontspringen, rustte van Zijn vermoeidheid aan de Jakobsbron, en was afhankelijk van de gunst van een vreemdelinge om een dronk water te verkrijgen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 145–146.

2. EEN ANDER SOORT WATER

A. Hoe vestigde Jezus de aandacht van de vrouw op de gave van verlossing? Johannes 4:10.

“Het water, waar Christus naar verwees, was de openbaring van Zijn genade in Zijn woord; Zijn Geest, Zijn leer, is als een bevredigende fontein voor elke ziel. Elke andere bron, waartoe zij hun toevlucht nemen, zal onbevredigend blijken te zijn. Maar het woord der waarheid is als koele stromen, voorgesteld als de wateren van Libanon, die altijd bevredigend zijn. In Christus is de volheid van vreugde voor altijd.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 390.

B. Wat was de reactie van de vrouw op Christus’ aanbod? Johannes 4:11–12.

“Het begrip van de vrouw bevatte de betekenis van Christus niet; zij veronderstelde, dat Hij sprak over de bron, die voor hen lag.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 2, blz. 140–141.

C. Hoe maakte Jezus onderscheid tussen het ene soort water en het andere, en hoe moet deze boodschap ook ons zegenen? Johannes 4:13–14; Openbaring 22:17.

“Wij moeten liefde en dankbaarheid koesteren, wij moeten opzien naar Jezus en veranderd worden naar Zijn beeld. Het gevolg hiervan zal toegenomen vertrouwen, hoop, geduld en moed zijn. Wij zullen drinken van het water des levens, waarvan Christus sprak tot de vrouw uit Samaria. Hij zei: ‘Indien gij de gave Gods kendet, en Wie hij is, Die tot u zegt: Geef Mij te drinken; zo zoudt gij van Hem hebben begeerd, en Hij zou u levend water gegeven hebben... Een ieder, die van het water drinkt, zal weer dorsten. Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem zal geven, die zal in eeuwigheid niet dorsten, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven’. Dit water vertegenwoordigt het leven van Christus, en elke ziel moet het hebben door in een levende verbinding met God te komen. Dan zal gezegend, nederig, dankbaar vertrouwen een blijvend beginsel in de ziel zijn. Ongelovige angst zal worden weggevaagd voor levend geloof. Wij zullen het karakter van Hem, die ons eerst liefhad, overdenken.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 226.

3. LEVEND WATER**A. Hoe liet de Samaritaanse vrouw zien, dat ze de woorden van Christus nog steeds niet begreep? Johannes 4:15.**

“De goddelijke genade, die Hij alleen kan schenken, is als levend water, dat de ziel reinigt, verfrist en versterkt.

Jezus bedoelde niet dat één enkele teug van het water des levens voldoende zou zijn voor degene, die het ontving. Hij, die de liefde van Christus gesmaakt heeft, zal voortdurend meer verlangen; maar hij zoekt niets anders. De rijkdommen, eerbewijzen en genoegens van de wereld hebben geen aantrekkingskracht voor hem. De voortdurende kreet van zijn hart luidt: Meer van U. En Hij, Die de ziel haar nood openbaart, staat gereed de honger te stillen en dorst te lessen. Alle menselijke hulpmiddelen en steun zullen falen. De bakken zullen leeg worden, poelen zullen opdrogen; maar onze Verlosser is een onuitputtelijke fontein. Wij mogen steeds weer drinken, en steeds weer nieuwe voorraad vinden. Hij, in wie Christus woont, heeft een bron van zegen binnen in zich, ‘een fontein van water dat springt ten eeuwigen leven’. Uit deze bron kan hij kracht en genade putten, voldoende voor al zijn noden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 147.

B. Hoe lukt het ons vaak niet, net als de Samaritaanse vrouw en de woestijnbewoners in de Exodus, de wonderbaarlijke genade te herkennen, die van Christus stroomt? Psalm 78:15–16, 19–20 (eerste deel); 114:7–8.

“Mozes sloeg de rots, maar het was de Zoon van God, die, gehuld in de wolkkolom, naast Mozes stond en het leven gevend water deed vloeien. Niet alleen Mozes en de oudsten, maar heel de vergadering, die van verre stond, aanschouwde de heerlijkheid des Heren; maar zou de wolk zijn weggenomen, dan waren ze gedood door de verschrikkelijke heerlijkheid van Hem, die daarin woonde.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 263.

“Christus’ genadige aanwezigheid in Zijn woord spreekt altijd tot de ziel, en vertegenwoordigt Hem als de bron van levend water om de dorstige ziel te verfrissen. Het is ons voorrecht om een levende, blijvende Verlosser te hebben. Hij is de bron van geestelijke kracht, die in ons is geplant, en Zijn invloed zal in woorden en daden uitstromen, allen binnen de sfeer van onze invloed verfrissen, in hen verlangens en aspiraties opwekken voor kracht en zuiverheid, voor heiligheid en vrede, en voor die vreugde die geen verdriet met zich meebrengt. Dit is het gevolg van een inwonende Heiland.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 390.

4. JEZUS BEGINT ZIJN IDENTITEIT TE ONTHULLEN

A. Welk nieuw onderwerp introduceerde Jezus in Zijn gesprek met de Samaritaanse vrouw, en hoe reageerde zij? Johannes 4:16–17 (eerste deel).

“Nu gaf Jezus een scherpe wending aan het gesprek. Voordat deze ziel de gave kon ontvangen, die Hij zo gaarne wilde schenken, moest ze ertoe gebracht worden haar zonden te erkennen en in Hem haar Heiland te zien. Hij ‘zeide tot haar: Ga heen, roep uw man en kom hier’. Ze antwoordde: ‘Ik heb geen man’. Op deze wijze hoopte zij alle vragen in die richting te voorkomen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 147.

B. Hoe vulde Jezus haar antwoord aan, en wat herinnert ons dit aan alles wat Hij weet over ieder van ons? Johannes 4:17 (laatste deel) -18; Psalm 139:7–8, 11–12.

“De grootheid van God is voor ons ondoorgrondelijk. ‘De Heere heeft in de hemel Zijn Troon’ (Psalm 11:4); en toch is Hij door Zijn Geest overal aanwezig. Hij heeft een nauwkeurige kennis van, en een persoonlijke belangstelling in, al de werken van Zijn hand.” –*Karaktervorming*, blz. 132.

“Hemelse engelen doorzoeken het werk, dat in onze handen gelegd wordt; en waar sprake is van afwijking van de beginselen van eerlijkheid, wordt in de registers ‘Gebrekkig, onvoldoende’ geschreven.” –*Hoe Leid Ik Mijn Kind*, blz. 179.

“Gods wet dringt door tot de gevoelens en drijfveren, zowel als naar de uiterlijke daden. De wet openbaart de verborgenheden van het hart, door licht te werpen op zaken, die in duisternis waren begraven. God kent elke gedachte, elke doelstelling, elk plan, iedere drijfveer. De hemelse boeken vermelden de zonden, die bedreven zouden zijn, als er gelegenheid was geweest. God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is. Zijn wet is de maatstaf voor het karakter van alle mensen. Zoals de kunstenaar de gelaatstreken op het doek overbrengt, zo worden de individuele karaktertrekken overgebracht naar de hemelse boeken. God heeft een volmaakt beeld van het karakter van ieder mens, en dit beeld vergelijkt Hij met Zijn wet. Hij openbaart aan de mens de gebreken, die zijn leven ontsieren, en roept hem op zich te bekeren en zich van de zonde af te wenden.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 314–315.

5. JEZUS OPENBAART ZICHZELF ALS DE VERLOSSER

- A. **Wat beseftte de vrouw bij de bron uiteindelijk over Jezus? Johannes 4:19. Was deze erkenning voldoende?**

“De toehoorder beefde. Een geheimzinnige hand sloeg de bladzijden van haar levensgeschiedenis om, en bracht naar voren, wat zij hoopte, dat voor altijd verborgen zou blijven. Wie was Hij, dat Hij de geheimen van haar leven kon lezen? Gedachten aan de eeuwigheid kwamen bij haar op, aan het toekomstig oordeel, wanneer alles, wat nu verborgen is, openbaar zal worden. In het licht daarvan werd haar geweten wakker.

Ze kon niets ontkennen; maar ze trachtte te vermijden, dat een onderwerp, dat zo onwelkom was, ook maar aangeroerd zou worden. Met diepe eerbied zei ze: ‘Here, ik zie, dat Gij een profeet zijt’. En in de hoop haar schuldbesef tot zwijgen te brengen, begon ze godsdienstige geschilpunten aan te halen. Wanneer dit een profeet was, zou Hij haar zeker aanwijzingen kunnen geven betreffende deze zaken, waarover men reeds zolang redetwistte.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 147–148.

- B. **Toen de vrouw hoop uitte in de komst van de Messias, wat zei Jezus tegen haar? Johannes 4:25–26.**

“De uitnodiging van het evangelie moet niet beperkt worden tot, en moet niet gegeven worden aan alleen maar een bepaald aantal uitverkorenen, die, naar we veronderstellen, ons zullen eren, wanneer zij het aannemen. De boodschap moet aan allen gegeven worden. Overal waar harten openstaan voor de waarheid, staat Christus gereed hen te onderwijzen. Hij openbaart hun de Vader en de wijze van aanbidden, die aannemelijk is voor Hem, Die het hart doorzocht. Voor dezulken gebruikt Hij geen gelijkenissen. Tegen hen, evenals tot de vrouw aan de bron, zegt Hij: ‘Ik, Die met u spreek, ben het’.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 154.

Vrijdag

TERUGBLIK

1. **Waarom heeft Jezus nooit een wonder voor Zichzelf verricht?**
2. **Welke hulpbron gebruikte Jezus om de Samaritaanse vrouw naar het evangelie te leiden?**
3. **Wat zei de Meester over het water des levens?**
4. **Waarom noemde Christus het persoonlijke leven van de Samaritaanse vrouw?**
5. **Noem een belofte, die verband houdt met de komst van de Messias.**

Eerste Sabbatgaven voor een Onderwijs Centrum in Roemenië: "Kinderen met Karakter".

“De eerste opvoeding van de jeugd vormt hun karakter, zowel voor hun werelds als voor hun godsdienstig leven.” –Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 323.

“De Inspiratie vertelt over een bemoedigende ervaring wanneer de “kinderbijeenkomsten, of Bijbelkleuterschool, goed werk heeft verricht. De gegeven lessen worden door de kinderen thuis herhaald, en de moeders tonen hun interesse door de kinderen netjes voor te bereiden op school. De meesten zijn kinderen van ouders, die niet van ons geloof zijn.” –Evangelium, blz. 583.

Het “kinderen met Karakter” Onderwijs Centrum werd in 2019 opgericht in Fagaras, een bergstad in Roemenië. Kinderen tussen de 2 en 5 jaar ontwikkelen zich hier prachtig. Naast leeftijdsgebonden activiteiten leren ze Bijbelverhalen, bidden, zingen en God tot hun vriend maken. Zo jong als ze zijn, begrijpen ze, dat God de leiding heeft en leren ze Hem om hulp te vragen bij hun problemen. Hun karakter wordt dag na dag opgebouwd. Door Gods genade kunnen we opmerkelijke veranderingen zien in het leven van deze kleine kinderen. In de toekomst wilden we degenen opleiden, wiens materiële situatie het niet toelaat.

In het eerste jaar begonnen we met 12 kinderen; in het vierde jaar hadden we 32 kinderen, waarvan 31 van buiten de gemeente. Momenteel vindt de activiteit plaats in 4 ruimtes op het hoofdkantoor van de Roemeense Unie, maar deze blijken overvol te zijn, omdat de inschrijvingsverzoeken onze capaciteit te boven gaan. Hierdoor begrijpen we, dat God wil dat we deze prachtige activiteit voortzetten en ontwikkelen en zo in contact komen met zoveel mogelijk kinderen en hun gezinnen. Daarom werd in 2021 een stuk land buiten de stad verworven en kregen we de benodigde vergunningen om met de bouw te beginnen. Nu is het fundament al gelegd. We zijn God erg dankbaar, dat Hij uw harten heeft aangeraakt, degenen van u, die het project tot nu toe hebben gesponsord en degenen onder u, die dat nu vrijgevig zullen doen. Met jouw gift geeft u kinderen, die God niet kennen, een kans om dichterbij Hem te komen en een christelijke opvoeding te ontvangen. Wij doen een beroep op uw goede wil en zijn ervan overtuigd, dat u niet onverschillig zult blijven, maar ons zult steunen om dit project tot een goed einde te brengen en dat u ons ook in uw gebeden zult meenemen.

–Uw broeders en zusters van de Roemeense Unie

De geboorte van een Zendeling

Tekst om te onthouden: “Zegt gij niet: Het zijn nog vier maanden, en dan komt de oogst? Ziet, Ik zeg u: Heft uw ogen op en aanschouwt de landen, want zij zijn alreeds wit om te oogsten” (Johannes 4:35).

Aanvullende studie: –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 150–154.

“Jezus was begonnen de scheidsmuur af te breken tussen Jood en Heiden, en het heil der wereld te prediken. Hoewel Hij een Jood was, begaf Hij zich vrij onder de Samaritanen, zonder acht te geven op de Farizese gewoonten van Zijn volk.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 153.

1. NIEUW LEVEN, NIEUWE PRIORITEITEN

Zondag

23 februari

A. Wat deed de Samaritaanse vrouw onmiddellijk, toen ze Jezus erkende als de Messias? Johannes 4:28–29.

“De vrouw werd met vreugde vervuld, terwijl ze naar Christus’ woorden luisterde. De heerlijke openbaring overweldigde haar bijna. Ze liet haar waterkruik achter en keerde terug naar de stad om de boodschap aan anderen uit te dragen. Jezus wist, waarom ze was weggegaan. Het feit, dat ze haar waterkruik achterliet, sprak overduidelijk van de uitwerking van Zijn woorden. Het was het vurig verlangen van haar ziel om het levende water te verkrijgen; en ze vergat, waarom ze naar de bron was gekomen, ze vergat, dat de Heiland dorst had, en dat ze van plan was geweest die te lessen. Met een hart, dat overvloedig van blijdschap, haastte ze zich op weg om het kostbare licht, dat ze ontvangen had, aan anderen mede te delen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 151.

B. Wat deden de inwoners van Sichar, toen ze het getuigenis van hun medeburger hoorden? Johannes 4:30.

“Haar woorden (van de vrouw) beroerden de harten. Er was een nieuwe uitdrukking op haar gezicht, een verandering in haar gehele verschijning. Hun belangstelling werd gewekt om Jezus te zien.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 151.

2. DE OOGST EN DE MAAIERS**A. Toen Jezus de inwoners van Sichar zag komen, wat zei Hij toen tegen Zijn discipelen? Johannes 4: 35–38.**

“‘Reeds ontvangt de maaier loon’, zei Hij, ‘en verzamelt hij vrucht ten eeuwigen leven, opdat de zaaier zich tegelijk met de maaier verblijde. Want hier is de spreuk waarachtig: De een zaait, de ander maait’. Hier wijst Christus op de heilige dienst, welke zij, die het evangelie aannemen, aan God verplicht zijn. Zij moeten Zijn levende werktuigen zijn. Hij vraagt van hen, dat zij Hem persoonlijk dienen. En of we nu zaaien of oogsten, we werken voor God. De één zaait het zaad; een ander haalt de oogst binnen en zowel de zaaier als de maaier ontvangt loon. Zij verheugen zich samen over het resultaat van hun arbeid.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 152.*

B. Wat was het effect van het getuigenis van de vrouw over Christus, en wat kunnen we leren van de invloed, die het had? Johannes 4:39.

“Wanneer we verenigd zijn met Christus, hebben we de geest van Christus. Reinheid en liefde stralen uit in het karakter, zachtmoedigheid en waarheid beheersen het leven. De uitdrukking van het gelaat zelf is veranderd. Christus, die in de ziel verblijft, oefent een veranderende kracht uit, en het uiterlijke aspect getuigt van de vrede en vreugde die binnenin heersen. We drinken in de liefde van Christus, zoals de tak voeding uit de wijnstok put. Als we geënt zijn in Christus, als we vezel voor vezel verenigd zijn met de Levende Wijnstok, zullen we bewijs leveren van het feit door rijke trossen levend vrucht te dragen. Als we verbonden zijn met het Licht, zullen we kanalen van licht zijn, en in onze woorden en werken zullen we licht weerspiegelen naar de wereld...

Door te aanschouwen worden we veranderd; en terwijl we nadenken over de volmaaktheid van het goddelijke Voorbeeld, zullen we ernaar verlangen om volledig veranderd en vernieuwd te worden in het beeld van Zijn zuiverheid. Het is door geloof in de Zoon van God, dat verandering plaatsvindt in het karakter, en het kind van de toorn wordt het kind van God. Hij gaat over van de dood naar het leven; hij wordt geestelijk en onderscheidt geestelijke dingen. De wijsheid van God verlicht zijn geest, en hij aanschouwt wonderbaarlijke dingen uit Zijn wet. Terwijl een mens bekeerd is door de waarheid, gaat het werk van verandering van karakter door.” –*Selected Messages, bk. 1, blz. 337–338.*

3. DE AANWEZIGHEID VAN JEZUS IN SAMARIA

A. Welk verzoek deden de Samaritanen aan Jezus, en waarom? Johannes 4:40.

B. Beschrijf het resultaat van Christus' tijd in Samaria. Johannes 4:41.

“In de woorden, die gesproken werden tot de vrouw aan de bron, werd het goede zaad gezaaid, en hoe snel werd de oogst binnengehaald. De Samaritanen kwamen, hoorden Jezus en geloofden in Hem. Ze drongen om Hem heen rond de put, overstelpten Hem met vragen, en namen gretig Zijn verklaringen aan van vele dingen, die duister waren geweest voor hen. Terwijl zij luisterden, begon hun verslagenheid te verdwijnen. Zij waren als mensen, die zich in een grote duisternis bevonden, en nu een plotselinge lichtstraal volgden, totdat zij het daglicht gevonden hadden. Maar ze waren niet tevreden met dit korte onderhoud. Zij waren verlangend meer te vernemen, en ook dat hun vrienden zouden luisteren naar deze wonderlijke leraar. Zij nodigden Hem uit om naar hun stad te komen, en smeekten Hem om bij hen te blijven. Hij vertoefde twee dagen lang in Samaria, en nog veel meer geloofden in Hem.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 152–153.

“Christus openbaarde God aan Zijn discipelen op een manier, die in hun hart iets bijzonders tot stand bracht. En zo dringt Hij er al lang bij ons op aan, dit ook in ons hart te mogen doen. Er zijn veel mensen, die, door té lang met de theorie bezig te zijn, het zicht verloren hebben op de levende kracht, die het voorbeeld van de Heiland in de praktijk geeft. Zij zien Hem niet meer als de nederige werker, vol zelfverloochening. Wat zij moeten doen, is Jezus aanschouwen. Wij hebben dagelijks een nieuwe openbaring van Zijn aanwezigheid nodig.” –*Christus Weerspiegelen*, blz. 301.

C. Wat verklaarden veel Samaritanen, nadat ze Jezus als de Messias hadden aangenomen? Johannes 4:42.

“De Farizeeën verachtten de eenvoud van Jezus. Zij deden alsof ze Zijn wonderen niet opmerkten, en vroegen een teken, dat Hij de Zoon van God was. Maar de Samaritanen vroegen niet om een teken, en Jezus verrichtte geen wonderen onder hen, behalve dat Hij aan de vrouw bij de put de geheimen van haar leven openbaarde. Toch namen velen Hem aan. In hun pas gevonden vreugde zeiden ze tot de vrouw: Wij geloven niet meer om wat gij zegt, want wijzelf hebben Hem gehoord, en weten dat deze waarlijk de Heiland der wereld is’.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 153.

4. DE KRACHT VAN PROFETIE**A. Op welke profetie baseerden de Samaritanen hun geloof in de beloofde Messias? Genesis 49:10.**

“De Samaritanen geloofden, dat de Messias zou komen als de Verlosser, niet alleen voor de Joden, maar ook voor de gehele wereld. De Heilige Geest had Hem door Mozes beschreven als een door God gezonden profeet. Door Jakob was verklaard, dat de volkeren Hem gehoorzaam zouden zijn; en door Abraham wisten ze, dat in Hem alle geslachten der aarde gezegend zouden worden. Op deze Schriftgedeelten baseerden de Samaritanen hun geloof in de Messias. Het feit, dat de Joden de latere profeten verkeerd verklaard hadden, en aan de eerste komst van Christus de heerlijkheid hadden toegeschreven, die bij Zijn tweede komst behoorde, had de Samaritanen ertoe gebracht, alle Heilige Schriften, behalve die welke door Mozes gegeven waren, te verwerpen. Maar toen de Heiland die verkeerde verklaringen verbeterde, namen velen de latere profetieën aan, alsook de woorden van Christus Zelf betreffende het koninkrijk Gods.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 153.

B. Wat kunnen wij nu leren van het feit, dat de Samaritanen verbazingwekkend open stonden voor de waarheid? Prediker 11:4–5.

“Over de gehele wereld zien mannen en vrouwen verlangend op naar de hemel. Gebeden, tranen en vragen stijgen op uit zielen, die hunkeren naar licht, naar genade, naar de Heilige Geest. Velen staan op de drempel van het Koninkrijk, wachtend om binnengehaald te worden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 80.

C. Wat worden mensen, als zij Christus werkelijk ontvangen? Geef voorbeelden. Markus 5:18–20; 7:31–37.

“Zijn (Christus’) Geest zal in de mens al datgene ontwikkelen, wat het karakter veredelt en zijn natuur waardigheid geeft. Zijn Geest zal de mens opbouwen tot verheerlijking van God in lichaam en ziel en geest... En zielen, die verlaagd zijn tot instrumenten van Satan, worden nog steeds door de macht van Christus hervormd tot boodschappers der gerechtigheid, en uitgezonden door de Zoon van God om te verkondigen, al wat de Heere in Zijn ontferming u gedaan heeft.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 290–291.

5. CHRISTELIJKE ZENDELINGEN

A. Welke lessen leren we van de Samaritaanse vrouw? 1 Johannes 1:1–3; 2 Korinthe 5:14 (eerste deel).

“Zodra ze de Heiland gevonden had, bracht de Samaritaanse vrouw anderen tot Hem. Ze bewees daarmee, dat ze een doeltreffender zendinge was dan Zijn eigen discipelen. De discipelen zagen in Samaria niets, dat erop wees, dat het een bemoedigend arbeidsterrein was. Hun gedachten waren gericht op een groot werk, dat in de toekomst gedaan zou worden. Ze zagen niet, dat direct rondom hen een oogst gereed was om binnengehaald te worden. Maar door de vrouw, die zij minachtten, werd een stad vol mensen tot de Heiland gebracht om naar Hem te horen. Ze bracht het licht terstond naar haar landgenoten.

Deze vrouw stelt het werk van een praktisch geloof in Christus voor. Iedere ware discipel wordt in het koninkrijk Gods geboren als een zending. Hij, die van het levende water drinkt, wordt een fontein des levens. De ontvanger wordt een gever. De genade van Christus in de ziel is als een bron in de woestijn, die opwelt om allen te verfrissen, en hen, die op het punt staan om te komen, begerig maakt te drinken van het water des levens.”
–*De Wens der Eeuwen*, blz. 155.

B Hoe motiveert deze ervaring ons nu? Prediker 11:6.

“Wij hoeven niet naar vreemde landen te gaan om zendingen voor God te worden. Overall om ons heen zijn velden ‘wit om te oogsten’, en wie dat maar wil kan vrucht verzamelen ten eeuwigen leven. God roept velen in Battle Creek op, die door geestelijke traagheid stervende zijn om daar heen te gaan, waar voor Hem gewerkt moet worden. Trek uit Battle Creek weg, zelfs als dit een financiële opoffering kost. Ga daar heen, waar u een zegen voor anderen kunt zijn. Ga, waar u een of andere gemeente kunt versterken. Benut de krachten, die God u heeft gegeven.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 154.

TERUGBLIK

1. Wat deed de vrouw, toen ze Jezus zag als de enige Verlosser?
2. Leg uit, wat bedoeld wordt met velden, die al wit zijn voor de oogst.
3. Hoeveel dagen bleef Jezus bij de Samaritanen?
4. Welk getuigenis gaven de Samaritanen over Jezus?
5. Wat gebeurt er met mensen, zodra zij Jezus in hun leven ontvangen?

Jezus en de zoon van de hoveling

Tekst om te onthouden: “Hem nu, Die machtig is meer dan overvloedig te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt. Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid. Amen” (Efeze 3:20–21).

Aanvullende studie: –*Getuigenissen voor de Gemeente* 9, blz. 105–107, 158–160.

“Zijn bede was verhoord en de zegen gegeven. Deze les moeten wij ook leren. We moeten vertrouwen op Zijn beloften. Wanneer we in geloof tot Hem komen, dringt iedere smeekbede door tot het hart van God. Wanneer we gevraagd hebben om Zijn zegen, moeten we geloven, dat we die zullen ontvangen, en Hem danken, dat we hem hebben ontvangen. Dan moeten we ons bezighouden met onze plichten, in de overtuiging, dat de zegen werkelijkheid zal worden op het ogenblik, dat wij die het meest nodig hebben.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 159.

1. DE AANDACHT TREKKEN

Zondag

2 maart

A. Waar ging Jezus heen, nadat Hij twee dagen bij de Samaritanen had doorgebracht, en wie werd aangetrokken door dit nieuws? Johannes 4:43–46.

“Het nieuws van Christus’ terugkeer naar Kana verbreedde zich al spoedig door geheel Galilea en bracht hoop aan de lijdenden en de bedroefden. In Kapernaüm trok het nieuws de aandacht van een Joods edelman, die officier was in dienst des konings.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 156.

B. Waarom ging de officier naar Jezus toe? Johannes 4:47.

“Een zoon van die officier leed aan een schijnbaar ongeneeslijke ziekte. Doktoren hadden hem opgegeven, maar toen de vader over Jezus hoorde, besloot hij bij Hem om hulp te vragen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 156.

2. EEN AANWIJZING VAN TWIJFEL

A. Beschrijf, hoe Christus de innerlijke pijn van het hart openbaarde in de edelman, die Hem zocht om zijn zoon te genezen in Kapernaüm. Johannes 4:48.

“De toestand van het kind was zeer ernstig, en men vreesde, dat het niet eens zou blijven leven tot de vader terugkwam; toch gevoelde de vader, dat hij persoonlijk het geval moest voorleggen. Hij hoopte, dat de gebeden van een vader het medeleven zouden opwekken van de Grote Geneesheer.

Toen hij Kana bereikte, ontdekte hij, dat een menigte Jezus omringde. Met een angstig hart drong hij door tot voor de Heiland. Zijn geloof wankelde, toen hij slechts een eenvoudig gekleed man zag, stoffig en vermoeid van de reis. Hij twijfelde of deze Man zou kunnen doen, wat hij Hem wilde vragen; toch begon hij een gesprek met Jezus, vertelde zijn boodschap en smeekte de Heiland hem te vergezellen naar zijn huis. Maar zijn smart was Jezus reeds bekend. Voordat de hoveling zijn huis verlaten had, had de Heiland zijn droefenis gezien.

Maar Hij wist ook, dat de vader in zijn binnenste voorwaarden had gesteld voor zijn geloof in Jezus. Indien aan zijn verzoek niet voldaan zou worden, zou hij Hem niet aannemen als de Messias...

Niettegenstaande alle blijken, dat Jezus de Christus was, had de smekeling besloten om zijn geloof in Hem afhankelijk te stellen van de inwilliging van zijn eigen verzoek.”
–*De Wens der Eeuwen*, blz. 156–157.

B. Wat moeten we ons herinneren, als we in de verleiding komen om tekenen te zoeken? Matthéüs 12:38–39.

“Het deed Christus pijn, dat Zijn eigen volk, aan wie de heilige Godsspraken waren toevertrouwd, niet hoorde dat de stem van God tot hen sprak door Zijn Zoon.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 157.

“De mensen willen een teken, zoals in de dagen van Christus. Toen vertelde de Heer hun, dat er geen teken gegeven zou worden aan hen. Het teken, dat nu en altijd getoond moet worden, is de werking van de Heilige Geest op het verstand van de leraar, om het Woord zo indrukwekkend mogelijk te maken. Het Woord van God is geen dode, droge theorie, maar geest en leven. Satan zou niets liever willen dan de gedachten van het Woord af te leiden, om iets buiten het Woord te zoeken en te verwachten om hen te laten voelen.” –*Selected Messages*, bk. 2, blz. 95.

3. TEGENSTRIJDIGE HOUDINGEN

A. Leg het verschil uit tussen de Joden en Samaritanen met betrekking tot hun geloof in Jezus. Markus 6:2–6; Johannes 4:40–42.

“Hoe vurig probeerden de Farizeeën te bewijzen, dat Christus een bedrieger was! Hoe keken ze naar elk woord van Hem, en probeerden ze al Zijn uitspraken verkeerd voor te stellen en verkeerd uit te leggen! Trots, vooroordeel en hartstocht sloten elke weg van de ziel af tegen het getuigenis van de Zoon van God. Toen Hij hun ongerechtigheid duidelijk berispte en verklaarde, dat hun werken bewezen de kinderen van Satan te zijn, wierpen ze de beschuldiging boos terug en zeiden: ‘Zeggen we niet terecht, dat U een Samaritaan bent en een duivel hebt?’” –*Selected Messages, bk. 1, blz. 70.*

“De Heiland zag de tegenstelling van zulk een twijfelend ongeloof met het eenvoudige geloof van de Samaritanen, die niet om een teken of wonder gevraagd hadden, Zijn woord, het altijd aanwezige bewijs voor Zijn goddelijkheid, bezat een overtuigende kracht, die hun harten bereikte.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 157.*

“Ofschoon Hij (Jezus) een Jood was, ging Hij openlijk met de Samaritanen om, zich niet storend aan de Farizeze gewoonten van de Joden ten opzichte van dit verachte volk. Hij sliep in hun huizen, at aan hun tafels en leerde in hun straten.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 15.*

B. Beschrijf de ervaring van velen, die door de eeuwen heen de tegenwoordige waarheid hebben gesproken tot Gods belijdende volk. Jeremia 20:8–11.

“Alle argumenten, die tegen Christus werden ingebracht, waren gebaseerd op leugens. Zo was het ook in het geval van Stefanus en Paulus. Maar de zwakste en meest onbetrouwbare uitspraken van de verkeerde kant hadden invloed, omdat er zoveel waren, wier harten niet geheiligd waren, die wensten, dat die uitspraken waar waren. Zulke mensen zijn er altijd op gebrand om zich vast te klampen aan een vermeende fout of vergissing bij hen, die hun de onaangename waarheid vertellen.

Het moet ons niet verbazen, als kwade vermoedens gretig worden aangegrepen als onbetwiste feiten door hen, die een honger naar leugens hebben. De tegenstanders van Christus werden keer op keer in verwarring en tot zwijgen gebracht door de wijsheid van Zijn woorden; toch luisterden ze nog steeds gretig naar elk gerucht en vonden een voorwendsel om Hem opnieuw te bestoken met tegengestelde vragen.” –*Selected Messages, bk. 1, blz. 70–71.*

4. EEN SMEEKBEDE IN NEDERIGHEID

A. Toen het geloof van de hoveling beslag legde op Christus, hoe herhaalde hij toen zijn smeekbede? Johannes 4:49.

“De woorden van de Heiland tot de edelman legden als een lichtstraal zijn hart open. Hij zag in, dat zijn beweegredenen om Jezus te zoeken zelfzuchtig waren. Zijn wankel geloof verscheen hem in zijn ware aard voor ogen. In diepe wanhoop beseftte hij, dat zijn twijfel het leven van zijn zoon zou kunnen kosten. Hij wist, dat hij in de tegenwoordigheid was van Hem, Die de gedachten kan lezen en voor Wie alle dingen mogelijk zijn... Zijn geloof greep Christus aan, zoals Jakob dat deed, toen hij in zijn worsteling met de Engel uitriep: ‘Ik laat U niet gaan, tenzij Gij mij zegent’ (Genesis 32:26).” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 157–158.

B. Wat moeten we leren van wat Jezus deed in plaats van naar het huis van de hoveling te gaan? Johannes 4:50.

“Jezus had een grotere gave te schenken. Hij verlangde niet alleen het kind te genezen, maar de hoveling en zijn gezin deelgenoten te maken in de zegeningen des heils, en het licht te ontsteken in Kapernaüm, de stad, die spoedig het terrein zou worden, waar Hij zelf zou werken. Maar de hoveling moest zijn tekort gevoelen, voordat hij genade van Christus kon verlangen. Deze man was een voorbeeld van velen van zijn volk. Zij stelden belang in Jezus uit zelfzuchtige beweegredenen. Zij hoopten een bijzonder voordeel te ontvangen door Zijn macht, en zij lieten hun geloof afhangen van het schenken van Zijn tijdelijke gunst; maar zij waren onwetende van hun geestelijke krankheid, en zagen niet hun behoefte aan goddelijke genade...

De Heiland kan zich niet terugtrekken van de ziel, die zich aan Hem vastklemt, en zijn grote nood aanvoert. ‘Ga heen,’ zei Hij; ‘uw zoon leeft’. De hoveling ging heen uit de tegenwoordigheid van de Heiland met een vrede en vreugde, die hij nooit tevoren gekend had. Niet alleen geloofde hij, dat zijn zoon zou genezen, maar hij stelde een sterk vertrouwen in Christus als de Verlosser.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 157, 158.

“Wij wensen allen onmiddellijke en directe antwoorden op onze gebeden, en worden verleid om ontmoedigd te raken, wanneer het antwoord op zich laat wachten, of in een onverwachte vorm komt. Maar God is te wijs en te goed om onze gebeden altijd op die tijd en wijze te beantwoorden, als wij dat wensen. Hij wil meer en beter voor ons doen dan al onze wensen te vervullen... Deze ervaringen, die het geloof toetsen, zijn voor ons van nut.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. blz. 192.

5. GENEZING EN VERLOSSING

A. Op welke manier genas Jezus de zoon van de hoveling? Johannes 4:51–53. Welke werkelijkheid roept dit op? Efeze 3:20–21.

“Juist op het ogenblik, waarop het geloof van de vader de verzekering: ‘Uw zoon leeft’ had aangenomen, had goddelijke liefde het stervende kind aangeraakt.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 158.

“Op hetzelfde ogenblik zagen degenen, die in het huis in Kapernaüm bij het stervende kind waakten, een plotselinge en geheimzinnige verandering. De schaduw des doods verdween van het gelaat van de patiënt. De gloed van de koorts maakte plaats voor de zachte bloes van terugkerende gezondheid. De doffe ogen werden helder en verstandig, en de kracht keerde terug in het zwakke, uitgemergelde lichaam. Er bleven geen tekenen van de ziekte achter bij het kind. Het brandend hete vlees werd zacht en vochtig, en hij viel in een rustige slaap. De koorts had hem verlaten op het heetste uur van de dag. De familie was verbaasd en er heerste grote vreugde.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 158.

B. Hoe reageert Jezus op iemand die om hulp smeekt? Matthéüs 11:28–30.

“De Heiland kan zich niet terugtrekken van de ziel, die zich aan Hem vastklemt, en zijn grote nood aanvoert.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 158.

“Voelt u, omdat u een zondaar bent, dat u er niet op kunt hopen Gods zegen te ontvangen? Bedenk dan, dat Christus in de wereld kwam om zondaars te redden. Wij hebben niets om ons bij God aan te bevelen; het dringend verzoek, dat wij nu en altijd mogen brengen, is onze volkomen hulpeloze toestand, die Zijn verlossende macht tot een noodzaak maakt. Afstand doende van al ons zelfvertrouwen mogen wij zien op het kruis van Golgotha en zeggen:

‘Ik breng niets tot Jezus mede, slechts Uw kruis, dat is mijn bede.’” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 46–47.

Vrijdag

TERUGBLIK

1. Waarom worden profeten in hun eigen land over het algemeen niet goed ontvangen?
2. Welke woorden van de hoveling onthulden zijn ongeloof?
3. Hoe reageerde Christus op het ongeloof van de mensen?
4. Wie toonden groter geloof in Jezus: de Joden of de Heidenen?
5. Wat belooft Jezus aan allen, die Zijn uitnodiging aannemen?

Jezus en de verlamde van Bethesda

Tekst om te onthouden: “En Jezus antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook” (Johannes 5:17).

Aanvullende studie: –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 560–567.

“Het werk, dat Christus deed, het genezen van zieken, was volkomen in harmonie met de wet. De Sabbat werd daardoor geëerd.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 166,

1. DE GENEZENDE WATEREN

Zondag

9 maart

A. Met welk doel gingen veel gehandicapte mensen naar Jeruzalem? Johannes 5:2–3.

B. Welk geloof hadden de mensen over het badwater van Bethesda? Johannes 5:4.

“Op bepaalde tijden werd het water van dit bad beroerd, en men geloofde algemeen, dat dit het gevolg was van een bovennatuurlijke macht, en dat ieder, die het eerst na het beroeren van het water daar inkwam, genezen zou worden van welke ziekte ook, die hij had. Honderden zieken bezochten dit gebouw; maar zó groot was de schare, als het water werd beroerd, dat zij naar voren stormden, daarbij mannen, vrouwen en kinderen, die zwakker waren dan zichzelf, onder de voet lopend. Velen konden het bad niet bereiken. Velen, die erin geslaagd waren het te bereiken, stierven op de rand ervan. Er waren beschuttingen gebouwd rondom de plaats, zodat de zieken beschermd zouden zijn tegen de hitte van de dag en de koude van de nacht. Er waren mensen, die de nacht doorbrachten in die zuilengangen, en dagelijks weer naar de rand van het bad kropen, in een ijdele hoop op genezing.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 160.

C. Hoe begon de wisselwerking tussen Jezus en een man bij het bad? Johannes 5:5–7.

2. VERSCHILLENDE SOORTEN VERLAMMING

A. Welke menselijkerwijs onmogelijke taak gaf Jezus de verlamde te doen, en met welke gevolgen? Johannes 5:8–9 (eerste deel).

“Jezus vraagt de zieke niet geloof in Hem te hebben. Hij zegt eenvoudig: ‘Sta op, neem uw matras op en wandel’. Maar het geloof van de man grijpt dat woord aan. Iedere zenuw en spier trilt van nieuw leven, en er komt gezonde beweging in zijn verlamde ledematen. Zonder iets te vragen spant hij zijn wil om het bevel van Christus te gehoorzamen, en al zijn spieren gehoorzamen zijn wil. Hij springt overeind en bemerkt, dat hij een actief mens is geworden.

Jezus had hem niet verzekerd, dat God hem zou helpen. De man had kunnen gaan twifelen en zijn enige kans op genezing op die wijze kunnen verliezen. Maar hij geloofde het woord van Christus, en door daarnaar te handelen ontving hij kracht.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 161.

B. In welke geestelijke toestand bevinden mensen zich, die gescheiden zijn van Christus? Jesaja 1:5–6; Romeinen 7:24.

“Door de zonde zijn wij afgescheiden van het leven van God. Onze ziel is verlamd. In onszelf zijn we niet méér in staat om een heilig leven te leiden dan de zwakke man in staat was te lopen. Er zijn vele mensen, die hun hulpeloosheid beseffen, en verlangen naar het geestelijk leven, dat hen in harmonie met God zal brengen; tevergeefs trachten zij het te verkrijgen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 161.

C. Wat is het enige middel voor zo’n toestand? Handelingen 9:34.

“De Heiland buigt Zich over datgene wat Hij met Zijn bloed heeft gekocht, en zegt met onuitsprekelijke tederheid en deernis: ‘Wilt gij gezond worden?’ Hij zegt u op te staan in gezondheid en vrede. Wacht niet, tot u gevoelt, dat u genezen bent. Geloof Zijn Woord, en het zal waargemaakt worden. Plaats uw wil aan de zijde van Christus. Wil Hem dienen, en door te handelen naar Zijn Woord, zult u kracht ontvangen. Wat ook de slechte gewoonte moge zijn, de hartstocht die, doordat er lang aan toegegeven is, ziel en lichaam bindt, Christus is in staat ervan te verlossen en verlangt ernaar dat te doen. Hij zal leven geven aan de ziel, die ‘dood’ is ‘door ... overtredingen’ (Efeze 2:1). Hij zal de gevangene, die gebonden is door zwakheid en misstappen en banden der zonde, bevrijden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 1161–162.

3. WANDELEN IN NIEUWHEID DES LEVENS

A. Hoe helpt Christus ons overwinnen? Efeze 2:1–6.

“De mens is van nature geneigd Satans suggesties te volgen, en hij kan zo’n vreselijke vijand niet met succes weerstaan, tenzij Christus, de machtige Overwinnaar, in hem woont, zijn verlangens leidt en hem kracht geeft... Satan kent beter dan Gods volk de macht, die zij over hem kunnen uitoefenen, wanneer hun sterkte is in Christus. Wanneer ze in alle ootmoed de machtige Overwinnaar om hulp smeken, kan de zwakste gelovige in de waarheid, die zich volkomen op Christus verlaat, met succes Satan en zijn heir terugslaan.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 117–118.*

“Wij moeten van Christus leren. Wij moeten weten, dat Hij Degene is, die hen heeft vrijgekocht. Wij moeten beseffen, dat het ons voorrecht is om door geloof in Hem deelgenoten te zijn van de goddelijke natuur, en zo te ontsnappen aan de verdorvenheid, die in de wereld is door begeerte. Dan worden wij gereinigd van alle zonde, alle karaktergebreken. Wij hoeven geen enkele zondige neiging vast te houden...”

Als wij deelnemen aan de goddelijke natuur, worden erfelijke en aangeleerde neigingen tot het verkeerde uit het karakter weggesneden en worden wij een levende kracht voor het goede. Door altijd te leren van de goddelijke Leraar, dagelijks deel te nemen aan Zijn natuur, werken wij samen met God om Satans verleidingen te overwinnen. God werkt, en de mens werkt, opdat de mens één kan zijn met Christus zoals Christus één is met God. Dan zitten wij samen met Christus in hemelse plaatsen. De geest rust met vrede en zekerheid in Jezus.” –*The Review and Herald, 24 april 1900.*

B. Beschrijf de vrede, die voortkomt uit de kracht van Christus. Romeinen 8:3–6.

“Ieder kind leeft door het leven van zijn vader. Indien gij Gods kinderen zijt, verwekt door Zijn Geest, dan leeft ge door het leven Gods... En het leven van Jezus wordt ‘in ons sterfelijk vlees’ geopenbaard (2 Korinthe 4:11). Dat leven in u zal hetzelfde karakter vormen en dezelfde werken openbaren, als het deed in Hem. Zo zult gij in harmonie zijn met ieder voorschrift van Zijn wet; want ‘de wet des Heeren is volmaakt, zij verkwikt de ziel’ (Psalm 19:8). Door de liefde wordt ‘de eis der wet’ vervuld ‘in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest’ (Romeinen 8:4).” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 71.*

4. DE WOEDE VAN DE FARIZEEËN

A. Waarom raakten de Farizeeën geïrriteerd, terwijl ze de zegen, die aan de verlamde was geschonken, negeerden? Johannes 5:9 (laatste deel) -10.

“Terwijl hij (de herstelde verlamde) zich haastig voortspoedde met vaste, ongedwongen pas, God prijzende en zich verheugend in zijn nieuwgevonden kracht, ontmoette hij verschillende Farizeeën en vertelde hun onmiddellijk over zijn genezing. Hij was verbaasd, dat ze zo koel naar zijn verhaal luisterden.

Met dreigende blikken vielen ze hem in de rede en vroegen hem, waarom hij op de Sabbatdag zijn bed droeg. Zij herinnerden hem er streng aan, dat het niet geoorloofd was op de dag des Heren lasten te dragen. In zijn vreugde had de man vergeten, dat het Sabbat was; hij had het niet te veroordelen gevonden, het bevel op te volgen van Iemand, die zulk een macht Gods bezat. Hij antwoordde vrijmoedig: ‘Die mij gezond gemaakt heeft, heeft tot mij gezegd: Neem uw matras op en ga uws weegs’. Zij vroegen hem, wie het was die dat gedaan had, maar hij kon het niet zeggen. Deze oversten wisten heel goed, dat er maar Eén was, Die getoond had in staat te zijn dit wonder te verrichten; maar ze wilden rechtstreeks bewijs hebben, dat het Jezus was, zodat ze Hem konden veroordelen als een Sabbatschender. Naar hun oordeel had Hij niet alleen de wet overtreden door een zieke op de Sabbat te genezen, maar Hij had ook heiligschennis gepleegd door hem bevel te geven zijn bed weg te dragen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 162.

B. Wat hadden de Joden van de Sabbat gemaakt? Matthéüs 23:4.

“De Joden hadden de wet zo verdraaid, dat ze er een slavenjuk van gemaakt hadden. Hun zinloze inzettingen waren een spreekwoord geworden bij de andere volken. In het bijzonder de Sabbat was omheind door allerlei onzinnige beperkingen. Hij was voor hen geen verlustiging, niet de heilige dag des Heeren van gewicht. De Schriftgeleerden en Farizeeën hadden de viering van de Sabbat tot een ondragelijke last gemaakt. Het was een Jood niet toegestaan een vuur aan te steken of zelfs ook maar een kaars te ontsteken op de Sabbat. Als een gevolg daarvan waren de mensen afhankelijk van de heidenen voor het verrichten van vele diensten, die ze volgens hun inzettingen zelf niet mochten doen. Zij dachten er niet over na dat, wanneer die dingen zondig waren om te doen, de mensen, die anderen in dienst namen om ze te verrichten even zondig waren als, wanneer ze het werk zelf gedaan hadden. Ze dachten, dat het heil beperkt was tot de Joden en dat de toestand van anderen, die reeds hopeloos was, niet erger gemaakt kon worden. Maar God heeft geen geboden gegeven, die niet door allen gehoorzaamd kunnen worden. Zijn wetten geven geen goedkeuring aan onredelijke en zelfzuchtige beperkingen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 163.

5. DE SABBAT EN HET DOEL ERVAN

A. Hoe verhield Jezus Zich tot de wet van God en tot de Sabbat? Jesaja 42:21.

“Jezus was gekomen om ‘een grote, heerlijke onderwijzing te geven’. Hij zou de waardigheid van de wet niet verminderen, maar verhogen... Hij was gekomen om de Sabbat te bevrijden van die zware last van inzetten, die deze dag tot een vloek in plaats van een zegen gemaakt hadden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 164–165.

B. Wat moet en moet niet gedaan worden op de Sabbat? Exodus 20:8–11.

“Onder de zieken bij het badwater had Hij (Christus) het ergste geval uitgekozen om daarin Zijn genezende kracht te tonen, en Hij beval de man zijn bed door de stad te dragen om op die wijze het grote werk, dat aan hem gedaan was, openbaar te maken. Dit zou de vraag doen rijzen, wat volgens de wet geoorloofd was om op de Sabbat te doen, en zou voor Hem de weg openen om de beperkingen van de Joden met betrekking tot de dag des Heren te laken, en hun overleveringen nutteloos te verklaren.

Jezus verkondigde hun, dat het brengen van verlichting aan lijdenden in overeenstemming was met het Sabbatgebod. Het was in harmonie met het werk van de engelen Gods, die voortdurend afdalen en opstijgen tussen hemel en aarde om de lijdende mensheid te dienen...

En ook de mens heeft een werk te doen op deze dag. Men moet zorgen voor de noodzakelijke dingen van het leven, de zieken moeten verzorgd worden, in de noden van behoeftigen moet worden voorzien. Hij zal niet onschuldig gehouden worden, die nalaat de lijdenden op Sabbat te helpen. Gods heilige rustdag is gemaakt voor de mens, en werken der barmhartigheid zijn volkomen in harmonie met de opzet daarvan. Het is niet Gods verlangen, dat Zijn schepselen een uur pijn zullen lijden, die verlicht zou kunnen worden op de Sabbat of op enig andere dag.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 165, 166.

Vrijdag

TERUGBLIK

1. Welke overtuiging was heersend over het badwater van Bethesda?
2. Welk bijzonder geval trok Christus' aandacht?
3. Hoe kan onze geestelijke verlamming genezen worden?
4. Wat irriteerde de Joden enorm aan de wonderbaarlijke genezing?
5. Welke werken zijn in overeenstemming met het Sabbatgebod?

Het Gezag van de Zoon

Tekst om te onthouden: “Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelf, alzo heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelf, en heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden, omdat Hij des mensen Zoon is” (Johannes 5:26–27).

Aanvullende studie: –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 108–113.

“Mijn gezag, zei Hij (Jezus), om het werk te doen, waarvan gij Mij beschuldigt, is, dat Ik de Zoon van God ben, één met Hem in aard, in wil en in bedoelen. In al Zijn werken van schepping en voorziening, werk Ik met God samen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 167.

1. GELIJK AAN GOD

Zondag

16 maart

A. Naast de genezing van de verlamde op de Sabbat, om welke andere reden haatten de Joden Jezus? Johannes 5:17–18.

“Jezus maakte er aanspraak op, dat Hij gelijke rechten had als God...

Het gehele Joodse volk noemde God hun Vader, daarom hadden ze niet zo vertoorned behoeven te zijn, indien Christus het had doen voorkomen, alsof Hij in dezelfde verhouding tot God stond. Maar ze beschuldigden Hem van godslastering, en toonden daarmee aan, dat ze begrepen, dat Hij deze aanspraak in de hoogste zin van het woord maakte.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 166.

B. Hoe rechtvaardigde Christus het gezag van Gods geboden boven menselijke overleveringen? Matthéüs 15:1–9, 13.

“Deze tegenstanders van Christus vonden geen argumenten tegen de waarheden, die Hij tot hun geweten liet spreken. Ze konden alleen hun gewoonten en overleveringen aanhalen, en die schenen zwak en geesteloos vergeleken met de argumenten, die Jezus putte uit het Woord van God en de nooit eindigende kringloop der natuur.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 166–167.

2. EENHEID MET DE VADER

A. Hoe legde Jezus Zijn verbinding met de Vader uit? Johannes 5:19–20.

B. Welke autoriteit en macht, behorend bij de Vader, verklaarde Christus, dat Hij ook bezat? Johannes 5:21–23.

“De priesters en oversten hadden zichzelf aangesteld als rechters om het werk van Christus te veroordelen, maar Hij verklaarde Zelf hun Rechter te zijn, en de Rechter van de gehele wereld. De wereld is aan Christus opgedragen, en door Hem is iedere zegening van God tot het gevallen mensengeslacht gekomen. Hij was zowel vóór als na Zijn menswording de Verlosser. Zodra er zonde ontstond, was er een Heiland. Hij heeft licht en leven gegeven aan allen, en naar de mate van het licht, dat gegeven is, zal ieder geoordeeld worden. En Hij, Die het licht heeft gegeven, Hij, die de ziel met de tederste smeebeden gevolgd heeft, en de ziel trachtte te winnen uit de zonde voor de heiligheid, is tegelijkertijd haar Pleiter en haar Rechter.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 169.

C. Beschrijf de verandering in houding, die optreedt, als we beseffen, dat Christus onze rechter is. Romeinen 2:1–3; Matthéüs 7:1.

“Hij, die toegeeft aan een veroordelende geest, is schuldig aan een grotere zonde dan de persoon, die door hem beschuldigd wordt; want niet alleen begaat hij dezelfde zonde, maar hij voegt daar nog zelfgenoegzaamheid en een kritische geest aan toe.

Christus is de enige ware karaktermaatstaf, en hij, die zichzelf als maatstaf voor anderen stelt, plaatst zichzelf in de plaats van Christus. En aangezien de Vader ‘het gehele oordeel aan de Zoon gegeven’ heeft (Johannes 5:22), eigent een ieder, die zich aanmatigt de motieven van anderen te oordelen, zich wederrechtelijk het recht van de Zoon van God toe. Deze zogenaamde rechters en critici stellen zichzelf aan de zijde van de antichrist, ‘die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om zich te laten zien, dat hij god is’ (2 Thessalonicensen 2:4).” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 110.

“Wij kunnen het hart niet lezen. Daar wijzelf gebreken hebben, hebben wij niet de bevoegdheid over anderen te oordelen. Sterfelijke mensen kunnen slechts oordelen naar de uiterlijke schijn. Slechts aan Hem, die de geheime bron van onze daden kent, en die teder en ontfermend handelt, is het gegeven over het lot van iedere ziel te beslissen.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 109.

3. DE KOSTBARE ZEKERHEID

A. Welke zekerheid is gegeven aan elke toegewijde gelovige in Christus? Johannes 5:24.

“In elk gebod en in elke belofte van Gods Woord ligt de macht, het leven van God zelf, waardoor het gebod kan worden nageleefd en de belofte kan worden verwerkelijkt. Wie door geloof het Woord ontvangt, krijgt het leven en het karakter van God zelf.” – *Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 18.

“Het grote werk, dat wordt verricht voor de zondaar, die bevlekt en bezoedeld is door het kwaad, is het werk van rechtvaardiging. Door Hem, die de waarheid spreekt, wordt hij rechtvaardig verklaard. De Heer rekent de gelovige de gerechtigheid van Christus toe en verklaart hem rechtvaardig voor het universum. Hij draagt zijn zonden over op Jezus, de vertegenwoordiger, plaatsvervanger en borg van de zondaar. Op Christus legt Hij de ongerechtigheid van elke ziel die gelooft. ‘Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem’ (2 Korinthe 5:21) ...

Hoewel wij als zondaars onder de veroordeling van de wet staan, eist Christus door Zijn gehoorzaamheid aan de wet toch voor de berouwvolle ziel de verdienste van Zijn eigen gerechtigheid op. Om de gerechtigheid van Christus te verkrijgen, is het noodzakelijk, dat de zondaar weet wat dat berouw is, dat een radicale verandering van gedachten, ziel en handelen teweegbrengt. Het werk van veranderen moet in het hart beginnen en zijn kracht tonen door elk vermogen van het wezen; maar de mens is niet in staat om zo’n berouw als dit teweeg te brengen, en kan deze alleen ervaren door Christus, die opsteeg naar de hoge, gevangenschap leed en gaven gaf aan mensen.” – *Selected Messages*, bk. 1, blz. 392–393.

B. Welke goddelijke voorrechten openbaarde Christus, die Hij bezat? Johannes 5:25–29.

“Omdat Hij de beker van menselijke bezoeking en verleiding tot op de bodem toe heeft gedronken en de zwakheden en zonden der mensen begrijpt; omdat Hij voor ons de verleidingen van Satan zegevierend heeft weerstaan, en op rechtvaardige en liefdevolle wijze zal oordelen over de zielen tot wier redding Zijn eigen bloed vergoten werd, daarom is de Zoon des mensen aangewezen om gericht te houden.” – *De Wens der Eeuwen*, blz. 169–170.

“Christus is bekleed met macht om leven te geven aan alle schepselen.” – *Selected Messages*, bk 1, blz. 249.

4. JEZUS, HET CENTRALE THEMA VAN DE SCHRIFT

A. Hoe legde Jezus de oorzaak van het ongeloof van de Joden uit? Johannes 5:37–38.

“In plaats van Zijn verontschuldigen te maken voor de daad, waarover ze klaagden, of te verklaren, waarom Hij dat gedaan had, keerde Jezus Zich tegen de oversten, en de beschuldigde werd de beschuldiger. Hij berispte hen om de hardheid van hun hart, en hun onwetendheid betreffende de Schriften. Hij verklaarde, dat zij het Woord van God verworpen hadden, aangezien zij Hem, Die door God gezonden was, verworpen hadden.”
–*De Wens der Eeuwen*, blz. 170–171.

B Waarom konden de Joden de Schriften niet begrijpen? Johannes 5:39–40.

“Op iedere bladzijde, of het nu geschiedenis, gebod of profetie is, stralen de Schriften van het Oude Testament de heerlijkheid van de Zoon van God uit. Voor zover God dit had ingesteld, was het gehele Joodse stelsel één hechte profetie van het evangelie. Van Christus ‘getuigen alle profeten’ (Handelingen 10:43). Vanaf de belofte, die werd gegeven aan Adam, langs de gehele lijn van aartsvaders en het wetsbestel, maakte het heerlijke licht van de hemel de voetsporen van de Verlosser duidelijk zichtbaar. Zieners zagen, hoe de Ster van Bethlehem, de Silo, zou komen, toen toekomstige dingen in een geheimzinnige opeenvolging aan hen voorbijtrokken. In ieder offer werd de dood van Christus getoond. Met iedere wolk van wierook steeg Zijn gerechtigheid omhoog. Door iedere bazuin, die tijdens het jubeljaar geblazen werd, werd Zijn naam verkondigd. In de ontzagwekkende geheimenis van het heilige der heiligen vertoefde Zijn heerlijkheid.

De Joden bezaten de Schriften, en veronderstelden, dat zij in hun louter uiterlijke kennis van het Woord het eeuwige leven hadden. Maar Jezus zei: ‘Zijn Woord hebt gij niet blijvend in u’. Nadat zij Christus verworpen hadden in Zijn Woord, verwierpen ze Hem ook in eigen persoon. ‘Gij wilt tot Mij niet komen om leven te hebben’, zei Hij.

De Joodse leiders hadden de onderwijzingen bestudeerd van de profeten betreffende het koninkrijk van de Messias; maar ze hadden dit niet gedaan met een oprecht verlangen om de waarheid te leren kennen, maar met het doel, daarin een getuigenis te vinden om hun eerzuchtige verwachtingen te ondersteunen. Toen Christus kwam op een wijze, die tegengesteld was aan hun verwachtingen, wilden ze Hem niet aannemen; en om zichzelf te rechtvaardigen, trachtten ze te bewijzen, dat Hij een bedrieger was. Toen ze eenmaal hun voeten op dit pad gezet hadden, was het gemakkelijk voor Satan om hun tegenstand tegen Christus sterker te maken. Juist de woorden, die aangenomen hadden moeten worden als een bewijs voor Zijn goddelijkheid, werden tégen Hem uitgelegd. Op deze wijze veranderden ze de waarheid Gods in een leugen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 171.

5. DE HEERLIJKHEID VAN GOD**A. Wat leidde de Joden ertoe Jezus te verwerpen en valse leraren te zoeken? Johannes 5:41–44.**

“Jezus zei: ‘Eer van mensen behoef Ik niet’. Hij verlangde niet de protectie van het Sanhedrin, niet hun goedkeuring. Hun bijval zou Hem niet eren. Hij was bekleed met de eer en het gezag van de Hemel. Indien Hij dat gewenst had, zouden de engelen gekomen zijn om Hem eer te bewijzen; de Vader zou wederom getuigd hebben van Zijn goddelijkheid. Maar ter wille van henzelf, ter wille van het volk, waarvan zij de leiders waren, verlangde Hij, dat de Joodse leiders Zijn karakter zouden opmerken en de zegeningen zouden ontvangen, waartoe Hij gekomen was voor hen.

‘Ik ben gekomen in de naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; indien een ander komt in zijn eigen naam, die zult gij aannemen’. Jezus kwam op gezag van God, Hij droeg Zijn beeld, vervulde Zijn Woord, en zocht Zijn eer; toch werd Hij niet aangenomen door de leiders van Israël; maar wanneer er anderen zouden komen, die het karakter van Christus zouden voorwenden, maar die aangedreven werden door hun eigen wil en die hun eigen eer zochten, die zouden aangenomen worden. En waarom? Omdat hij, die zijn eigen eer zoekt, een beroep doet op het verlangen naar zelfverheffing in anderen. Aan een dergelijk beroep konden de Joden gehoor geven. Ze zouden de valse leraar ontvangen, omdat hij hun trots vleide door zijn goedkeuring te hechten aan hun geliefkoosde meningen en overleveringen. Maar de leer van Christus kwam niet overeen met hun ideeën. Deze eer was geestelijk en verlangde zelfopoffering; daarom wilden ze die niet aannemen. Ze kenden God niet, en voor hen was Zijn stem, die sprak door Christus, de stem van een vreemdeling.

Herhaalt zich datzelfde niet in onze tijd? Zijn er niet velen, zelfs godsdienstige leiders, die hun harten verharden tegen de Heilige Geest, waardoor ze het onmogelijk maken de stem van God te herkennen? Verwerpen zij niet het Woord van God, om zich te kunnen vasthouden aan hun eigen overleveringen?” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 171–172.

Vrijdag**TERUGBLIK**

1. Welke autoriteit en rechten eiste Christus?
2. Welke verbinding heeft er altijd bestaan tussen Jezus en de Vader?
3. Welke leven gevende kracht bezit Christus?
4. Verklaar Johannes 5:39.
5. Beschrijf het gevolg van de verwerping van Jezus als Messias door het Joodse volk.

Jezus voedt de schare

Tekst om te onthouden: “Maar Jezus zeide tot hen: Het is hun niet van node heen te gaan, geeft gij hun te eten” (Matthéüs 14:16).

Aanvullende studie: –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2*, blz. 598–606.

“Dikwijls aarzelen we, onwillig om alles te geven wat wij hebben, daar wij bang zijn het te besteden voor, en dat het besteed wordt door, anderen. Maar Jezus heeft ons geboden: ‘Geef gij hun te eten’. Zijn bevel is een belofte; en daarachter bevindt zich dezelfde kracht, die de menigte aan het meer spijzigde.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 316.

1. HONGERIGE ZIELEN

Zondag

23 maart

A. Wie vergezelden Jezus, behalve de discipelen, nog meer, toen Hij over het meer van Galilea ging vóór het Pascha? Johannes 6:1–2.

“Christus had Zich teruggetrokken met Zijn discipelen naar een eenzame plaats, maar deze zeldzame periode van vredige rust werd al spoedig verbroken. De discipelen meenden, dat zij naar een plaats waren gegaan, waar ze niet gestoord konden worden; maar zodra de menigte de goddelijke Leraar miste, vroegen ze: ‘Waar is Hij?’ Sommigen onder hen hadden gezien in welke richting Christus en Zijn discipelen vertrokken. Velen gingen over land naar Hem toe, terwijl anderen in hun boten over het water volgden. Het Pascha was nabij en van heinde en ver kwamen groepen pelgrims op weg naar Jeruzalem bijeen om Jezus te zien. Hun aantal werd steeds groter, totdat er vijfduizend mannen waren, behalve de vrouwen en de kinderen. Voordat Christus de oever bereikte, wachtte een menigte reeds op Hem. Maar Hij ging aan land zonder door hen opgemerkt te worden, en bracht enige tijd afgezonderd door met Zijn discipelen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 312.

B. Beschrijf de geestelijke toestand van de mensen, die bijeenkwamen. Markus 6:34.

2. ZORGEN VOOR ONZE BEHOEFTE

- A. Wat erkende Jezus teder, dat de mensen nodig hadden, en hoe gebruikte Hij deze gelegenheid om het geloof van Zijn discipel Filippus te testen? Johannes 6:3–6.**
-

“Vanaf de berg zag Hij (Jezus) neer op de zich bewegende menigte, en Zijn hart werd met ontferming bewogen. Hoewel Hij gestoord was en van Zijn rust beroofd, was Hij niet ongeduldig. Hij zag, dat iets belangrijkers Zijn aandacht vroeg, toen Hij aanschouwde, dat er steeds meer mensen kwamen. Hij ‘werd met ontferming over hen bewogen, omdat zij waren als schapen, die geen herder hebben’. Hij verliet Zijn schuilplaats en zocht een geschikte plek op, waar Hij hen kon dienen. Zij ontvingen geen hulp van de priesters en oversten; maar het genezende water des levens stroomde van Christus tot hen, als Hij de menigte de weg tot redding leerde...

De dag leek hun een hemel op aarde toe, en zij waren zich in het geheel niet bewust, hoe lang het geleden was, sinds zij iets gegeten hadden.

Eindelijk was de dag bijna om. De zon daalde in het westen, en nog toefden de mensen. Jezus had de gehele dag gearbeid zonder te eten of te rusten. Hij zag bleek van vermoeidheid en honger, en de discipelen verzochten Hem Zijn arbeid te staken. Maar Hij kon Zich niet onttrekken aan de menigte, die op Hem aandrong...

Hij, Die de mensen de weg geleerd had om vrede en geluk te verkrijgen, dacht evenzeer aan hun stoffelijke noden als aan hun geestelijke nood. De mensen waren vermoeid en wee. Er waren moeders aanwezig met baby's in hun armen, terwijl kleine kinderen zich aan hun rokken vastklemden. Velen hadden urenlang gestaan...

Velen waren van ver gekomen en hadden sinds de morgen niets gegeten. In de omliggende steden en dorpen zouden ze misschien voedsel kunnen kopen. Maar Jezus zei: ‘Geeft gij hun te eten’, en daarna wendde Hij Zich tot Filippus en vroeg: ‘Waar zullen wij brood kopen, dat dezen kunnen eten?’ Dit zei Hij om het geloof van de discipel op de proef te stellen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 312–313.

- B. Wat was de reactie van Filippus? Johannes 6:7.**
-

“Filippus keek over de zee van hoofden en dacht, hoe onmogelijk het zou zijn om te zorgen voor voedsel, dat de honger kon stillen van zulk een menigte. Hij antwoordde, dat voor tweehonderd schellingen brood nog niet genoeg zou zijn om onder hen te verdelen, wilde ieder een klein stukje krijgen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 313.

3. WAT DAN OOK BESCHIKBAAR WAS

A. Welke informatie gaf Andreas aan Jezus, en wat droeg de Heer de discipelen toen op om te doen? Johannes 6:8–10.

“Jezus vroeg, hoeveel voedsel er onder de menigte gevonden kon worden. ‘Hier is een jongen’, zei Andreas, ‘die vijf gerstebroden en twee vissen heeft; maar wat betekent dit voor velen?’ Jezus gaf opdracht, dat dit voedsel Hem gebracht moest worden. Toen gebod Hij Zijn discipelen, dat ze de mensen in het gras moesten doen zitten, in groepen van vijftig of van honderd, om de orde te bewaren en opdat allen getuigen zouden zijn van wat Hij zou gaan doen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 313.

B. Verklaar de stappen, die Christus nam om het voedsel te vermenigvuldigen, en welke lessen we hieruit kunnen leren. Mattheüs 14:19; Markus 6:37–41; Johannes 6:11.

“Jezus trachtte niet het volk tot Zich te trekken door aan de wens naar weelde te voldoen. Voor die grote menigte, moe en hongerig na de lange, opwindende dag, was eenvoudig voedsel een verzekering van Zijn macht zowel als tedere zorg voor hen in de gewone dagelijkse levensbehoeften. De Zaligmaker heeft Zijn volgelingen niet de luxe van de wereld beloofd; hun deel zou in armoede kunnen zijn; maar Zijn woord is gegeven, dat in hun behoeften voorzien zou worden, en Hij heeft beloofd wat beter is dan aardse goederen; de blijvende troost van Zijn aanwezigheid.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 32.

“Bij dit wonder ontving Christus van de Vader; Hij deelde dit mede aan de discipelen, de discipelen aan het volk, en het volk aan elkander. Zo zullen allen, die in Christus verenigd zijn, het brood des levens van Hem ontvangen, en het aan anderen mededelen. Zijn discipelen zijn de aangewezen personen voor de bemiddeling tussen Christus en het volk.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 33.

C. Aan welke les over waar dienen worden wij hier herinnerd? Jesaja 61:6.

“De discipelen brachten alles wat ze hadden tot Jezus; maar Hij nodigde hen niet tot eten uit. Hij gebod hun het volk te bedienen. Het voedsel vermenigvuldigde zich in Zijn handen en de handen van de discipelen, naar Christus uitgestrekt, bleven niet leeg. De kleine voorraad was voldoende voor allen. Toen de scharen gevoed waren, aten de discipelen met Jezus van het kostelijke, door de hemel voorziene voedsel.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 34.

4. DE SCHOONHEID VAN DELEN

A. Wat moeten we leren van de belangrijke aanwijzing, die Jezus gaf, nadat Hij de menigte had gevoed? Johannes 6:12–13.

“Toen de manden met de brokken verzameld werden, dachten de mensen aan hun vrienden thuis. Zij wilden, dat die zouden delen in het brood, dat Christus gezegend had. De inhoud van de manden werd verdeeld onder de begerige menigte en werd meegenomen naar het gehele omliggende gebied.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 315.

“Jezus verzocht Zijn discipelen: ‘Verzamel de brokken, die over zijn, dat niets verloren ga’ (Johannes 6:12). Deze woorden betekenden meer dan het voedsel in manden te doen. De les was tweevoudig. Niets mag verloren gaan. Wij mogen geen tijdelijke voordelen voorbij laten gaan. Wij zouden niets mogen verwaarlozen, dat zou kunnen dienen tot heil van de medemens. Laat alles vergaderd worden, wat de noden van de hongerenden op aarde kan verlichten. Met dezelfde zorgzaamheid moeten wij het brood uit de hemel verzamelen om in de noden van de ziel te voorzien. Door ieder woord van God moeten wij leven. Niets van wat God gesproken heeft mag verloren gaan. Niet één woord, dat onze eeuwige zaligheid aangaat, mag veronachtzaamd worden. Niet één woord mag nutteloos ter aarde vallen.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 32–33.

B. Welke christelijke eigenschap moeten we ontwikkelen, ook al lijkt het ongelegen of onmogelijk? Jesaja 58:6–8; 1 Petrus 4:9.

“In iedere nood moeten wij hulp zoeken bij Hem, die onuitputtelijke bronnen tot Zijn beschikking heeft...

Als wij de behoeften van de armen zien, de onwetenden, de lijdenden, hoe dikwijls ontzinkt ons dan de moed. Wij vragen: ‘Wat baten onze zwakke krachten en magere hulpbronnen om te voorzien in deze vreselijke nood?’ Zullen wij wachten op iemand van grotere bekwaamheid om het werk te leiden, of op een of andere organisatie, die dit onderneemt? Christus zegt: ‘Geef gij hun te eten’. Gebruik de middelen, de tijd, de bekwaamheid, die u hebt. Breng uw gerstebroden bij Jezus.

Ofschoon uw bronnen niet voldoende zullen zijn om duizenden te voeden, kunnen zij voldoende zijn om één persoon te voeden. In de hand van Christus kunnen zij velen voeden. Doe als de discipelen, geeft wat u hebt. Christus zal de gift vermenigvuldigen. Hij zal eerlijk, eenvoudig vertrouwen in Hem belonen. Dat wat slechts een magere voorraad scheen, zal blijken een rijk feestmaal te zijn.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 33, 34.

5. ONZE SCHEPPER EN VOORZIENER

A. Welke wonderlijke eigenschap van God moeten we nooit vergeten? Psalm 37:25–26; Filippensen 4:19.

“Gods genade op het weinige maakt dit voldoende. Gods hand kan het honderdvoudig vermenigvuldigen. Uit Zijn overvloed kan Hij een tafel bereiden in de wildernis. Door de aanraking van Zijn hand kan Hij de schamele voorraad ruimschoots toereikend maken voor allen. Zijn macht vermenigvuldigde de broden en het graan in de handen van de profetenzonen...

En toen Jezus Zijn discipelen opdracht gaf de scharen te voeden, antwoordden zij: ‘Wij hebben niet meer dan vijf broden en twee vissen; of wij zouden moeten heengaan om voor al dit volk voedsel te kopen ‘ (Lukas 9:13). Wat betekent dit voor zovelen?

De les geldt voor Gods kinderen in alle tijden. Als de Heere opdracht geeft een werk te doen, moet niemand stilstaan om te vragen naar de redelijkheid van het bevel of naar de mogelijke resultaten van de pogingen om te gehoorzamen. De voorraad in hun handen mag te weinig schijnen om aan de behoefte te voldoen, maar in de handen van de Heere zal het meer dan voldoende blijken...

Een sterker bewustzijn van Gods verhouding met hen, die Hij gekocht heeft met het bloed van Zijn Zoon, een groter geloof in de vooruitgang van Zijn werk op aarde, dit is de grote behoefte van de gemeente in onze tijd. Laat niemand tijd verkwisten door te klagen over de schaarste van zijn zichtbare hulpbronnen. Naar het uiterlijk mag het weinig betekenen; maar energie en vertrouwen in God zullen hulpbronnen vormen. De gave, die Hem onder dankzegging en met een bede voor Zijn zegen wordt gebracht, zal Hij vermenigvuldigen, zoals Hij het voedsel heeft vermenigvuldigd, dat aan de zonen der profeten en aan de hongerige menigte werd gebracht.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 153.

TERUGBLIK

1. Beschrijf de houding van het volk, toen ze naar de woorden van Christus luisterden.
2. Hoe voorzag de Heer in hun lichamelijke behoeften?
3. Wat leren we van de manier, waarop Christus de menigte in orde hield?
4. Wat moet ik bedenken, wanneer ik de vraag krijg: “Geef jij hun te eten”?
5. Noem momenten, waarop Gods voorzienigheid voor u bijzonder opmerkelijk was.

Eerste Sabbatgaven

Sabbat, 4 januari

Multifunctioneel Centrum
voor Gezondheid en
Onderwijs in Paraguay
(zie blz. 4)

Sabbat, 1 februari

Wereld rampenfonds
voor Wereldwijde
Rampenbestrijding
(zie blz. 25)

Sabbat, 1 maart

“Kinderen met Karakter”
Een Onderwijs Centrum in
Roemenië
(zie blz. 46)